Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1695 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 8 octombrie 1954

IN NUMARUL DE AZI:

Creșterea producției bunurilor de larg consum — o sarcină de frunte în întrecere

ÎN SCRISOAREA SA adresată ziarului nostru, tînărul Cramarciuc Octavian ne informează că, la întreprinderea „21 Decembrie" din Rădăuți, planul a fost îndeplinit în ultima perioadă în proporție de 125,5 la sută. Colectivul fabricii a dat peste plan însemnate cantități de bunuri de larg consum ca: sobe și mașini de gătit, vase de fontă, diferite articole de menaj, sape, lopeți, hîrlețe și altele. Calitatea produselor a fost, de asemenea, îmbunătățită cu 14 la sută și au fost realizate economii în valoare de 141.680 lei.

Aceste rînduri ale tovarășului Cramarciuc arată în mod concret cum luptă oamenii muncii pentru transpunerea în viață a politicii partidului, de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Partidul și statul nostru democrat-popular urmărind ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, pune un accent deosebit pe sporirea și dezvoltarea producției bunurilor de larg consum, pe dezvoltarea agriculturii. Partidul ne arată că singura cale spre ridicarea nivelului de trai al maselor muncitoare este sporirea producției și a productivității muncii, reducerea sistematică a prețului de cost și aplicarea unui regim sever de economii.

Luptînd pentru traducerea în fapte a hotărîrilor partidului, desfășurînd larg întrecerea socialistă, colectivele de muncitori din numeroase întreprinderi produc însemnate cantități de produse de consum popular. Uzinele textile „7 Noiembrie"-București, fabricile „Teba"-Arad și „Țesătura"-Iași au dat în ultima perioadă importante cantități de țesături peste plan. Colectivele de muncitori de la întreprinderea „Oltul", uzinele „Armătura", „Mao Țze-dun" din București au livrat comerțului nostru socialist însemnate cantități de bunuri metalice de larg consum. Crește numărul întreprinderilor care valorifică noi și noi rezerve interne, care luptă cu însuflețire pentru sporirea produselor de larg consum.

Cu toate acestea, mai sînt întreprinderi în care problema dezvoltării producției de bunuri de larg consum este neglijată, unde nu se acordă atenția cuvenită acțiunii pentru îmbunătățirea calității produselor și luptei pentru reducerea prețului lor de cost. Multă vreme, conducerea uzinei „Clement Gottwald" din București (director tov. Morega) a tărăgănat problema producerii în serie a răcitoarelor tip popular și a mașinilor de călcat. Unele întreprinderi din cadrul Ministerului Industriei Ușoare ca, de pildă, „Fusul"-Galați și „11 Iunie"-Pitești nu se preocupă de lărgirea sortimentelor.

Vreme îndelungată conducerea uzinelor „Mao Țze-dun" a subapreciat activitatea secției de bunuri de larg consum. Faptele însă au dovedit că la uzinele „Mao Țze-dun" se pot produce în bune condițiuni și fiare de călcat, oale de gătit mult apreciate în comerț, precum și alte produse de uz casnic. La scurt timp, după ce Plenara din august 1953 a trasat sarcina ca pe lîngă întreprinderile de utilaj să ia ființă secții producătoare de bunuri de larg consum, în magazinele noastre au și apărut asemenea produse fabricate în aceste secții, care azi satisfac într-o măsură crescîndă nevoile populației.

Alături de vîrstnici, tinerii muncitori aduc o contribuție importantă la sporirea producției de larg consum, îmbogățesc sortimentele, îmbunătățesc calitatea produselor și reduc continuu prețul lor de cost. Unele comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. neglijează însă în mod condamnabil activitatea secțiilor producătoare de bunuri de larg consum. A trecut vreme îndelungată de cînd comitetul organizației de bază U.T.M. de la uzinele „Flamura Roșie"-Arad nu a mai analizat activitatea tineretului din secția producătoare de bunuri de larg consum, cu toate că în această secție mai sînt tineri care dau încă produse de calitate inferioară și nu au o comportare disciplinată în producție.

Comitetele organizațiilor de bază U.T.M. au datoria să lupte cu toată hotărîrea împotriva atitudinii de subapreciere a secțiilor producătoare de bunuri de larg consum.

Înființarea în secțiile producătoare de bunuri de larg consum de brigăzi utemiste și posturi de control, precum și antrenarea lor pe baze reale în întrecerea socialistă poate contribui în mod hotărîtor la îndeplinirea angajamentelor luate. Împotriva risipei de materiale, împotriva tendinței de a da produse de slabă calitate, posturile utemiste de control trebuie să lupte cu multă combativitate. Este de datoria comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. ca, în colaborare cu cabinetele tehnice, să propună direcțiilor întreprinderi fabricarea de către tineri a noi sortimente.

Producerea de noi sortimente, îmbunătățirea calității celor existente, reducerea prețurilor de cost sînt de neconceput fără o îmbogățire temeinică a cunoștințelor profesionale. Împotriva oricăror tendințe de formalism, privind calificarea și ridicarea nivelului tehnic al tineretului, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. trebuie să lupte cu toată hotărîrea. Printr-o intensă muncă politică activul utemist trebuie să cultive în conștiința fiecărui tînăr dorința de a lupta pentru prestigiul secției, pentru prestigiul fabricii. Este o mare cinste pentru un tînăr, cînd intră într-un magazin și vede pe consumatori preferînd produsele care poartă marca fabricii sale. Este mîndria legitimă a muncii depuse de colectivul din care face și el parte. Pentru a simți în orice moment această bucurie este necesar a învăța necontenit din experiența muncitorilor înaintați, este necesar a-ți ridica în permanență și cu spirit de răspundere nivelul profesional. Nu poate fi considerată mulțumitoare activitatea acelor comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. care nu văd în ridicarea calificării profesionale a fiecărui tînăr, una din condițiile de bază ale sporirii producției de bunuri de larg consum.

Comitetele regionale și raionale U.T.M. sînt datoare să sprijine activ munca tineretului din secțiile producătoare de bunuri de larg consum, să îndrume și să controleze permanent activitatea ce se desfășoară în aceste secții.

În întrecerea pornită în cinstea Congresului Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, care cuprinde din ce în ce mase tot mai largi de oameni ai muncii, să facem din secțiile producătoare de bunuri de larg consum, posturi înaintate ale luptei pentru ridicarea nivelului material al celor ce muncesc.

O inovație care merită pe deplin atenția noastră

Declarația tovarășului Dumitrașcu Dumitru, directorul uzinelor Matyas Rakosi — București

Cu cîteva zile în urmă, utemistul Bărbat Marin de la I.M.U. Medgidia a demonstrat teoretic și practic în uzina noastră cum se lucrează cu dispozitivul de prindere a pieselor în plin mers al strungului (schița dispozitivului în „Scînteia tineretului" nr. 1692). Dispozitivul, prin regimul de tăiere la care a fost supus, s-a dovedit a fi excepțional de bun și accesibil oricărui strungar și mai ales celor care lucrează piese în serie.

El duce în mod categoric la ridicarea productivității muncii. În timpul demonstrației făcută în uzina noastră, Bărbat, a realizat cu ușurință o așchiere a unui șpan de 10 milimetri cu un avans de 0,45 milimetri la o viteză de 1200 ture pe minut. Important este însă că și la viteza aceasta atît de mare, prinderea și scoaterea piesei a făcut-o în plin mers al strungului.

Această înlesnire făcută de noul dispozitiv duce la eliminarea timpilor morți ce se creează prin opririle dese ale strungului. Dar nu numai atît. Avantajele introducerii acestui dispozitiv sînt multiple. El contribuie mult și la scăderea gradului de uzură al mașinilor, la obținerea unui consum scăzut de energie electrică (este știut că, un strung consumă mai mult curent în timpul opririlor și pornirilor), înlocuiește în anumite condiții universalele, de care uzina noastră duce lipsă în momentul de față.

Eu consider că este un dispozitiv necesar întreprinderii noastre și tuturor întreprinderilor. Pentru extinderea în întreprinderea noastră a dispozitivului de prindere a pieselor în plin mers al strungului noi am și luat măsuri. Proiectul lui a și fost elaborat de către serviciul tehnic de proiectare, iar de execuția lui se îngrijește secția utilaj și personal, inginerul șef Corfescu Gheorghe, care a primit sarcină în acest sens. Prima serie de dispozitive va fi de 10 bucăți, din care numai unul rămîne la secția utilaj, iar restul vor fi repartizate secției prelucrătoare.

Din calculele făcute s-a stabilit că numai la supapele pentru motoare — lucrînd cu acest dispozitiv — productivitatea muncii va crește cu cca. 10 la sută iar la executarea axelor principale ale regulatoarelor motoarelor Diesel și semi-Diesel, care permit lucrul în faze, se reduce timpul de lucru cu cca. 10 minute la bucată, ceea ce înseamnă o creștere a productivității muncii cu cca. 15 la sută.

Noi ne gîndim la o îmbunătățire a dispozitivului și anume la confecționarea unei bucșe extensive cu 2 porțiuni de strîngere care să permită strîngerea unor piese de diametru diferite. În această problemă a fost antrenat și A.S.I.T.-ul care va sprijini îmbunătățirea dispozitivului.

În măsura în care va fi perfecționat, putîndu-se lucra cu el un număr și mai mare de repere, dispozitivul va fi extins în uzina noastră pe scară tot mai largă în vederea înlocuirii complete a universalelor, la confecționarea brezoanelor, supapelor, șuruburilor, bulonilor și altor repere.

În cinstea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie

SE INTENSIFICA INTRECEREA PE OGOARE

Fruntași la predarea cotelor

Acum, toamna, este mare bucuria țăranilor muncitori din comunele raionului Mizil — ca și a tuturor de pe întreg cuprinsul țării. Ei muncesc acum cu rîvnă ca în timp cît mai scurt, să strîngă recoltele bogate de toamnă.

Țăranii muncitori din comunele Fulga, Glodeanu-Sărat și din celelalte comune ale raionului au început încă de mult recoltatul porumbului. În același timp cu recoltatul, ei au început să-și îndeplinească obligațiile față de stat.

Printre primii care și-au predat cotele de porumb au fost țăranii muncitori din comuna Fulga ca: Ștefan Lazăr, Steliana Măchiță și alții.

Din comuna Glodeanu-Sărat, țăranii muncitori Plătică I. Dumitru, Mihalache Constantin și alții și-au achitat în întregime cotele de porumb pe care le datorau statului încă de la 25 septembrie.

Țăranii muncitori din raion sînt hotărîți ca, în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, să-și achite în întregime cotele de produse agricole pe care le datorează statului.

Au terminat însămînțările

Muncind cu entuziasm pentru traducerea în viață a angajamentelor luate în cinstea Congresului Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, 3 gospodării de stat din regiunea Iași au terminat zilele acestea însămînțările.

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Secuieni-Roman, folosind toată capacitatea de lucru a tractoarelor, au terminat însămînțările de toamnă în numai 7 zile. Ei au însămînțat cu grîu în rînduri încrucișate și în benzi 250 ha.

Intovărășirea agricolă „Cel de al II-lea Congres al Partidului"

GALAȚI. — (De la corespondentul nostru).

Ziua de 3 octombrie — zi de mare sărbătoare pentru țăranii muncitori din satul Moscu, comuna Bujoru. În această zi a luat ființă în sat o întovărășire agricolă.

Însuflețiți de importantele măsuri prevăzute în Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, mai multe familii de țărani muncitori s-au întovărășit, unindu-și pămînturile pentru a le lucra cu tractoarele și mașinile statului și după metode agrotehnice înaintate.

Printre cei care s-au înscris de la început în întovărășire și au muncit cu sîrguință pentru a convinge și pe alți țărani muncitori să pornească pe această cale, au fost comuniștii Constantin Călin, Alecu Radu și alții.

La inaugurarea noii întovărășiri au participat aproape toți țăranii muncitori din sat cît și oaspeți din alte sate. Și atunci, chiar în prima zi de existență a întovărășirii, încă 13 familii de țărani muncitori au cerut să fie și ele primite în rîndurile întovărășiților.

Dovedind dragoste fierbinte față de partid, care i-a îndrumat pe calea făuririi unei vieți mai îmbelșugate și în cinstea mărețului eveniment, țăranii muncitori din satul Moscu au numit întovărășirea lor „Cel de al II-lea Congres al Partidului".

Acum, pe ogoarele întovărășirii „Cel de al II-lea Congres al Partidului" se desfășoară intens însămînțările de toamnă. Întovărășiții sînt hotărîți ca, în cinstea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, să obțină succese tot mai de seamă în asigurarea succesului lucrărilor agricole de toamnă.

Cel mai harnic

Dorința fierbinte a tinerilor tractoriști de la S.M.T.-Podul Turcului, regiunea Bîrlad, de a întîmpina cel de al II-lea Congres al Partidului și cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu succese cît mai de seamă, este dovedită de fapte. Desfășurînd larg întrecerea pentru cîștigarea titlului de „cel mai bun tractorist", tinerii mecanizatori din stațiune au învins necontenit normele, întrecîndu-le cu mult. Pînă acum, cel mai harnic dintre toți s-a dovedit tînărul tractorist Ioan Vrînceanu. El a reușit să depășească zilnic norma cu peste 80 la sută. Aceasta pentru că el se preocupă să aplice în muncă metode avansate și să folosească fiecare minut din timpul de lucru. Aplicarea metodei graficului orar la arături i-a ajutat tînărului Ioan Vrînceanu să obțină asemenea frumoase realizări.

Succese de seamă au obținut și tractoriștii Constantin Lupan, Simion Popa, Mihai Milea și alții care muncind cu multă însuflețire și-au depășit cu mult normele de lucru.

Corespondent
CONSTANTIN ZAINEA

Sprijinul tractoriștilor

Străduindu-se ca, alături de întreg poporul muncitor să obțină succese cît mai frumoase în muncă în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, muncitorii de la secția din comuna Nerău a gospodăriei agricole de stat din Teremia Mare, regiunea Arad, au muncit cu rîvnă pentru a termina la vreme însămînțările de toamnă. Secția avea planificat să însămînțeze 160 hectare cu grîu și orz. Pînă acum cîteva zile, întreaga suprafață a fost însămînțată.

La obținerea acestor realizări, un ajutor prețios l-au dat tinerii tractoriști din brigada condusă de tovarășul Roman Trifa. Dintre tractoriști s-au evidențiat tovarășii Ioan Cristof, Carol Filip și Ioan Ighișan. Luptînd să execute lucrările în timpul potrivit, harnicii tractoriști au dus o luptă dîrză depășind normele cu mult.

Corespondent
PETRU TOMA

La strînsul recoltei

Cultivatorii de orez din raionul Brăila își strîng recolta din acest an. Pînă acum din cele 800 ha. cultivate cu orez s-a recoltat mai mult de 300 ha., o bună parte din recoltă fiind deja treierată. Țăranii muncitori întovărășiți din satul Voinești, care au terminat de curînd recoltatul și treieratul orezului, au obținut o producție medie de 6000 kg. orez la hectar, iar întovărășiții din comuna Măxineni au obținut o producție de 7.000 kg. orez la ha. Producții între 5000—7000 kg. orez la hectar au obținut și colectiviștii din comunele Oancea, Rîmnicelu și mulți alți cultivatori de orez.

Cînd omul se ajută cu știința

De cum zorile prind a lumina crestele dealurilor și pînă seara tîrziu, în fiecare comună, în fiecare sat din raionul Tg. Jiu, țăranii muncitori robotesc de zor la culesul culturilor de toamnă.

Trecînd, de pildă, prin comuna Curtișoara, poți vedea mai în toate ogrăzile, grămezi mari de știuleți de porumb. Știuleții au boabe dese și sănătoase — rod bogat al unei munci harnice.

— Uite, știuleții aceștia sînt oglinda muncii noastre. Ei arată că așa cum ai muncit, așa ți-e răsplata — spunea, cuprins de mulțumire, întovărășitul Luchian Dănilă din Curtișoara.

Într-adevăr, el a muncit bine pămîntul. A făcut arătură adîncă, a îngrășat terenul cu gunoi de grajd, l-a însămînțat la vreme, a rărit porumbul, l-a prășit de patru ori cu prășitoarea și a făcut și polenizarea suplimentară artificială. A muncit pămîntul așa cum scrie la carte, ținînd seama întotdeauna de sfaturile agronomului.

Cu toate că, în acest an, condițiunile nu prea au fost prielnice, Luchian Dănilă a scos totuși în medie, peste 2.000 kg. porumb la hectar. De pe 1,30 ha. însămînțate cu porumb, cu care a intrat în întovărășire, a dus acasă peste 2.600 kg.

Roade bogate au obținut și ceilalți întovărășiți. De exemplu, Paraschiva Pînișoara, Dumitru Buga și alții, au scos și ei cîte 1860-1900 kg. porumb la hectar.

Ion Gologan, țăran muncitor cu gospodărie individuală, are pămîntul alături de tarlaua întovărășirii. Pămîntul l-a lucrat așa cum a apucat din bătrîni, nu cum au muncit întovărășiții. De aceea și recolta lui a fost mai mică: a cules doar 1.000 kg. la hectar.

Privind recolta bogată obținută de întovărășiți, Ion Gologan ca și mulți alți țărani muncitori cu gospodărie individuală s-a convins acum că munca făcută laolaltă, pe tarlele întinse, cu tractoare și mașinile statului și după metodele agrotehnice înaintate, este izvor de recolte bogate.

Corespondent
IOAN ȚEPELUȘ

La tamazlîcurile din Popăuți

Pleci din Botoșani, și ajungi în Popăuți la o bucată bunicică de drum, în care înghiți cu aceeași poftă și colbul fierbinte al drumului și sudălmile întortochiate, întocmite cu grijă și o anume măiestrie de vizitii nebărbieriți, tuciurii și în veșnică neînțelegere cu dumnezeu-tatăl, sfinții, caii și năravurile lor.

Centrul stațiunii experimentale zootehnice din Popăuți, seamănă unei oaze ferite oarecum de arșiță. Găsești aici și o țîră de umbră și servici de contabilitate.

Încolo însă-i pustiul pîrlit pe care turmele-l străbat sunînd tălăngi. La întîiul pas, în pustiul acesta, popîndăi de culoarea ierbii arse, observatori atenți și caraghioși, dau alarma. Îndată prind a mișuna prin crăpăturile pămîntului, șopîrlele verzi, iar dacă mergi totuși înainte te fulgeră cu ochi cocliți și răi seceta, din fundul iazurilor aproape secate.

Într-adins, se pare, tamazlîcurile de cornace și turmele de oi, sînt crescute în condițiile acestea aspre. Stațiunea ameliorează rase de vite și ovine, pentru regiuni asemănătoare. Am fost la una din stîni. Un flăcău fălcos și duhnind a zer ne-a primit cu toate onorurile cuvenite; adică a trimis cîinii la cîteva adrese nepublicabile și ne-a arătat apoi butucii pe care ne-am putea așeza. Flăcăul are un nume potrivit fălcilor și ocupației sale. Îi zice Mateiuh. Ne-a dat să gustăm caș „maturat", iar el și-a văzut de treabă, sterilizînd o siringă cu care avea să injecteze penicilină, oii, o mie și nu mai știu cît, de unde se poate vedea că meseria de cioban s-a complicat, ne mai ajungînd să știi doar cînta din trișcă.

Rîndurile acestea nu încearcă să popularizeze realizările științifice ale stațiunii.

Ni-i teamă însă că s-ar supăra pe noi doctorul Andrei Nicolaie și am nedreptăți colectivul de cercetători, dacă nu le-am pomeni măcar pe cele mai importante realizări.

Stațiunea își propune să amelioreze sura de stepă, prin încrucișarea cu alte rase și prin îmbunătățirea condițiilor de mediu.

În cireada vacilor „recordistele" își plătesc cu lapte gras prietenia ce li se arată. Laleaua a dat peste 4000 litri lapte într-o perioadă de lactație, delicata Dana a dat 2100 litri lapte peste plan, iar masiva Amalia a dat 2.220 litri lapte peste plan.

La ovine, se tinde către crearea unui nou tip de oaie brumărie, prin încrucișarea țurcanelor brumării locale cu berbeci karakul trimiși de crescătorii din Buhara.

Există un romantism bărbătesc, al oamenilor aspri, care, să mă ierte poeții suavi, n-are nimic de-a face cu versurile lor.

Luați un doctor de la Popăuți: spre deosebire de eroii lirici, e preocupat și de chenzina ce i se cuvine și de prețul castraveților la aprozar. Pot paria o sută contra unu că dacă i-ar spune cineva că are ochii unui visător, nu l-ar mai lua în serios și l-ar trimite pe jos la Botoșani. Un doctor de-aici poartă halat alb, imaculat și bocanci mînjiți de bălegar prin grajduri — dar tocmai el aude tălăngile turmelor pe coame de munți și vede, nu visează tamazlîcurile raselor create de el.

Un doctor de aici, din peisajul acesta dezolant, găsește vreme să se certe cu cantinierul pentru masa țiganilor zilieri, tot așa cum găsește vreme să-i ajute fostului văcar Ștefănescu Gheorghe în vîrstă de 44 ani, să se pregătească pentru intrarea sa în învățămîntul superior.

Am cunoscut o fată, îngrijitoare de vaci. Îi spune Buzuc Constanța. Cel mai interesant lucru pe care-l poți afla de la dînsa, este că echipa ei a muls, într-o lună, 3000 litri lapte peste plan.

Întîlnești așa unii oameni, care te duc la disperare cu patima lor pentru cifre. Are atîția ani, e de atîția ani în producție a dat atîta peste plan... Viață, gînduri, nici nu-ți șoptesc despre ele. Îți vine să te lași de gazetărie și să treci la Institutul de statistică.

Așa și cu Buzuc Constanța.

Noroc de doctorul Andrei, care are folositorul păcat de a-și mărturisi necazurile:

— Măi, tovarășe, — zice, fetele astea de la vaci nu cred să aibă origină sănătoasă. Se trag din contese ori mai știu eu, că nu-s fete de la țară.

Necazul era așa: Într-o dimineață, doctorul Andrei Nicolae în calitate de secretar de U.T.M. al stațiunii, se apucă și înhamă o pereche de cai la harabana cea mare, să ducă evidențiații în tîrg la cinema.

Totul era gata, băieții suiți, veniseră și vreo două fete, numai Buzuc Constanța nu. Le-a întîrziat plecarea mai bine de jumătate ceas, pentru că — închipuiți-vă îngrijitoarea de la vaci nu era mulțumită de toaleta ei. A apărut pînă la urmă în rochie albastră de stofă fină, cu pliuri, cu nasturi de plexiglas și cordon cu cataramă.

Iar tot drumul înghițind colb în compoziție simplă (vizitiul tăcea îmbufnat, prezente fiind fetele) cercetătorul doctor Andrei a discutat cu îngrijitoarea Buzuc despre croitoresele din Botoșani. Că n-au imaginație, că știu modele prea puține, că în fine, nu se mai poate trăi pe lumea asta, de răul croitoreselor din Botoșani.

— Ei spune, tovarășe — face doctorul pe-a martirul. Înțeleg, pe linie de familie, dar dac-au început cu moda și pe linie de organizație, eu îmi iau lumea-n cap.

Să mi se ierte atîta polologhie de povestire. Lucrurile s-ar fi putut spune mai scurt și mai simplu: îngrijitoarele de vaci au un nivel de trai ridicat și cerințe din ce în ce mai mari.

Dar mi s-a părut că faptul merită să fie consemnat pe larg. Nu numai pentru că le interesează pe croitoresele din Botoșani, ci pentru că de aici ar putea trage unele concluzii și economiștii și poeții.

EUGEN MANDRIC
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Suceava

Conferința de presă a conducerii Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare

Miercuri după amiază, la Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, a avut loc conferința de presă a conducerii Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

Au participat generalul Cen I, conducătorul Ansamblului, Li Vei, Și Le-min, Hu Co-gan, Ma Nan, membri ai colectivului de conducere al Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

La conferința de presă erau prezenți numeroși reprezentanți ai presei și radio-ului din Capitală.

Tov. Oliver Sabău, vicepreședinte al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, a vorbit despre bucuria poporului nostru de a avea în mijlocul său pe solii artei chineze, subliniind frățeasca prietenie ce leagă poporul nostru de marele popor chinez.

Răspunzînd întrebărilor puse de reprezentanții presei romîne, generalul Cen I a spus printre altele:

În cele 28 de zile de cînd am sosit în țara dvs., am dat 27 spectacole și am prezentat de asemenea 12 programe reduse. La spectacolele noastre au participat aproape 400.000 de spectatori.

Ca soli ai culturii marelui popor chinez, sîntem deosebit de bucuroși de faptul că în vizita pe care am făcut-o în Republica Populară Romînă, țară soră, am putut să ne întîlnim cu un număr atît de mare de oameni.

Ansamblul de cîntece și dansuri al Forțelor Armate ale R.P.R., care a vizitat țara noastră cu 2 ani în urmă, formația de muzică populară romînească care se află în momentul de față în R. P. Chineză, ca și Ansamblul nostru aflat acum în țara dvs., sînt expresii concrete ale întăririi relațiilor culturale dintre țările noastre. Vizitele acestea au ajutat popoarele noastre să se cunoască mai îndeaproape, să-și cunoască mai bine succesele.

În timpul vizitei în țara dvs., am avut posibilitatea să cunoaștem multe din realizările poporului romîn. Am putut cunoaște astfel succese dobîndite de țara dvs. în industria petroliferă, în fabricarea utilajului petrolifer.

Generalul Cen I a vorbit apoi despre entuziasmul și capacitatea creatoare a poporului romîn.

Vizita în țara dvs. ne-a prilejuit totodată îmbogățirea experienței noastre artistice. Prin spectacolele prezentate am căutat să exprimăm cît mai artistic viața și lupta poporului nostru.

Vorbind despre noua artă, pusă în slujba poporului, care se dezvoltă în R. P. Chineză, generalul Cen I a spus:

În cei 5 ani care au trecut de la proclamarea R. P. Chineze, nivelul de trai și cultural al poporului chinez s-a ridicat foarte mult. Cerințele poporului chinez față de artă sînt din ce în ce mai mari și ele trebuiesc satisfăcute. De aceea Partidul Comunist Chinez și guvernul R. P. Chineze acordă o deosebită atenție ridicării nivelului cultural al poporului. În această operă însemnată noi păstrăm și dezvoltăm cele mai bune tradiții ale tezaurului cultural al poporului, dezvoltăm arta nouă legată de viața și năzuințele poporului și învățăm de la marea Uniune Sovietică și țările de democrație populară frățești.

În activitatea noastră ne conducem după indicațiile prețioase ale tovarășului Mao Țze-dun cu privire la dezvoltarea culturii și artei. Indicațiile tovarășului Mao Țze-dun ne ajută să folosim ceea ce este valoros din arta milenară a poporului nostru, să dezvoltăm creația nouă.

În încheiere, generalul Cen I a vorbit despre activitatea creatoare a oamenilor de artă și literatură din China nouă, sub conducerea și îndrumarea Partidului Comunist Chinez.

La sfîrșit, tov. Vasile Dumitrescu, director general al Agenției Romîne de Presă „Agerpres", în numele ziariștilor, a mulțumit generalului Cen I pentru răspunsurile ample date întrebărilor puse de reprezentanții presei.

(Agerpres)

Recepția oferită de ambasadorul R. D. Germane la București

La 7 octombrie, cu prilejul aniversării a 5 ani de la constituirea Republicii Democrate Germane, ambasadorul R. D. Germane, Werner Eggerath, a oferit o recepție la Casa Centrală a Armatei.

Au participat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, M. Sadoveanu, M. Mujic, acad. prof. dr. C. I. Parhon, general-locotenent Al. Drăghici, I. Fazekaș, acad. I. Murgulescu, L. Răutu, A. Bunaciu, Marcel Popescu, T. Rudenco, N. Cioroiu, Stelian Moraru, M. Macavei, miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, fruntași ai vieții artistice și științifice, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au luat parte membri ai corpului diplomatic: L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice, Van Iu-pin ambasadorul R. P. Chineze, W. Wrzosek, ambasadorul R. P. Polone, Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene, L. Pataki, ambasadorul R. P. Ungare, Stoian Pavlov ambasadorul R. P. Bulgaria, J. Sedivy, ambasadorul R. Cehoslovace, M. Lako, ministrul R. P. Albania, și alții.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Din experienţa Comsomolului

Postul comsomolist de control

L. Duşecikina
membră în comitetul de Comsomol al combinatului „Rigas Manufactura"

Nu de mult colectivul combinatului „Rigas Manufactura" a sărbătorit 25 de ani de la înfiinţarea combinatului. Acest eveniment a fost marcat de către colectiv prin noi succese în muncă.

Luptînd pentru o înaltă productivitate a muncii, pentru o calitate superioară a producţiei, pentru economii, comsomoliştii fabricii acordă o deosebită atenţie ridicării tehnicii muncii. Aceasta înseamnă a economisi minute preţioase, a preîntîmpina staţionarea neproductivă a maşinilor, a reduce rebuturile.

La ridicarea calităţii muncii contribuie şi învăţătura tinerilor muncitori în cercurile minimului tehnic în şcolile experienţei înaintate şi ajutorul zilnic, pe care-l primesc noile muncitoare de la textilistele cu experienţă. Un mare rol în această acţiune îl joacă posturile comsomoliste de control. Vreau să vă povestesc tocmai despre modul cum au fost create şi cum funcţionează aceste posturi comsomoliste.

Îmi amintesc că astă iarnă am avut o perioadă de timp, cînd aproape nici o predare şi preluare a schimburilor nu avea loc fără certuri. Cazurile erau diferite: ba era murdar în secţie, ba nu erau strînse bobinele, ba nu era şters praful de pe războaie.

Odată, cînd în camera maiştrilor una din brigadiere şi-a exprimat ca de obicei nemulţumirea faţă de schimbul precedent, maistrul Tamara Feodorovna Demenciuk a propus:

— Haideţi să înfiinţăm posturi de control. Ele ne vor ajuta să-i găsim pe cei vinovaţi pentru dezordine.

Cineva încercă să obiecteze:

— Nu ne va ajuta asta.

Dar propunerea Tamarei Feodorovna plăcu majorităţii celor prezenţi.

Ea a fost susţinută şi de responsabila noastră de grupă de partid, Alexandra Alexandrovna Andreeva.

Fără să mai amînăm, am început să organizăm adunări cu comsomoliştii şi tinerii muncitori pe schimburi. S-a hotărît ca membrii postului de control să nu fie numiţi, ci aleşi. În felul acesta, controlul altora era încredinţat acelor în care tovarăşii au mai multă încredere, pe care aceştia îi respectă mai mult. Şi într-adevăr în posturile de control fiecare schimb a promovat pe comsomolistele cu iniţiativă, mai principiale care manifestau mai multă grijă pentru interesele comune. Printre ele erau — brigadiera Elena Krasovskaia, activistă pe tărîm social care a absolvit nu de mult cursurile tehnice de producţie, torcătoarele Ecaterina Ivanova, Evghenia Golubiova, Tatiana Lazareva şi Elena Tabunova.

Printre candidatele propuse au fost nu numai activişti de comsomol, ci şi tinere muncitoare care s-au evidenţiat în producţie, — Elena Verbs, Elisaveta Antonova şi altele.

Apoi componenţa posturilor de control a fost aprobată în cadrul adunărilor comsomoliste de grupă, tot atunci au fost numiţi responsabilii şi adjuncţii lor.

Aşa au luat fiinţă în toate secţiile, în fiecare sector posturi comsomoliste de control. Acestea au început să urmărească cu perseverenţă curăţenia la locul de muncă, îngrijirea utilajului, au pornit lupta pentru economii de materii prime pentru reducerea deşeurilor în producţie.

Chiar din primele zile multe muncitoare au primit observaţii aspre cu privire la munca lor. În fabrică sînt tot felul de oameni şi prin urmare, au avut o atitudine diferită faţă de critica tovărăşească. Unii — şi trebuie să spunem că reprezentau majoritatea — şi-au dat silinţa imediat, chiar în prezenţa membrilor posturilor de control să înlăture deficienţele. Dar s-au găsit şi unii, care nu au făcut acest lucru.

În asemenea cazuri în ajutorul membrilor postului de control au venit grupele de comsomol, precum şi maiştrii.

Deosebit de activ funcţionează la noi posturile de control din secţia pregătitoare a fabricii. Ele şi-au început munca vizitînd toate sectoarele, controlînd cum este organizată munca. Membrii postului au studiat cu cea mai mare atenţie munca secţiei de deşeuri, unde sînt prelucrate resturile şi de obicei este mai multă dezordine. Postul de control şi-a împărtăşit observaţiile maiştrilor şi brigadierilor, a făcut observaţii unor muncitoare. Pentru mai multă ordine au hotărît să înfiinţeze un registru de predare şi preluare a schimburilor. Acest registru este completat cu grijă în fiecare zi. În el se trece zilnic, în ce stare predau schimburile sectorul lor, ce lipsuri s-au observat cu această ocazie. La început apăreau adesea următoarele însemnări:

„Schimbul „A" a predat secţia în dezordine. Nu au fost strînse bobinele din secţia de deşeuri — în total două lăzi. Spaţiile dintre maşini sînt pline de gunoi. Cardele nr. 61 şi 24, nu au fost curăţate. Maistrul nu a asistat la predarea schimbului". Sau:

„Nu au fost şterse ferestrele şi lăzile din secţiile de carde şi tors preliminar. Nu au fost scoase bobinele din secţia de control şi rebutare".

După apariţia unor astfel de însemnări, unora dintre fete a început să li se pară, că li se caută nod în papură. Într-o zi responsabila cu munca postului de control al schimbului „C" Elena Tabunova, i-a spus nemulţumită Elenei Krasovskaia din schimbul „B":

— Prea scrieţi multe. Ar trebui controlată şi ordinea de la voi.

Dar Krasovskaia nu s-a simţit de loc jignită de aceasta.

— Va fi foarte bine dacă veţi veni în control, poate că ne veţi ajuta şi pe noi cu ceva.

Cînd Elena Tabunova împreună cu tovarăşele sale s-a dus să controleze schimbul Elenei Krasovskaia, li s-a alăturat şi schimbul „A". Cele 9 membre ale posturilor de control ale tuturor celor 3 schimburi au vizitat împreună secţia, i-au cercetat toate colţurile, dar s-au convins că muncitoarele schimbului „B" întreţin utilajul şi locurile lor de muncă în curăţenie şi ordine. Spaţiile dintre maşini erau măturate, bobinele goale erau sortate, deşeurile nu erau aruncate la întîmplare. Chiar Elena Tabunova care era pornită pe ceartă nu a avut ce spune. În schimb ea a tras din acest raid original multe învăţăminte pentru sine însăşi. A rezultat un fel de schimb de experienţă.

Observaţii critice mai apar uneori şi acum în registru.

Dar aceste însemnări sînt mai scurte şi devin tot mai puţine. De cele mai multe ori se poate citi în registru:

— Schimbul a fost preluat în ordine şi nu avem de făcut nici o observaţie.

De cînd funcţionează posturile comsomoliste de control, în secţii este mult mai curat şi s-a reglementat predarea şi preluarea schimburilor. Sub influenţa controlului muncitoarele au început să folosească cu mai multă economie materia primă şi să utilizeze mai bine deşeurile. Acestea sînt confirmate prin următoarele cifre: în iunie s-au economisit 1400 kilograme bumbac, iar în iulie — 2000 kilograme. Rebuturile de asemenea s-au redus.

RESPECTAREA CODULUI MUNCII ESTE OBLIGATORIE PENTRU TOŢI

Aţi trecut vreodată prin faţa vitrinelor unui magazin de porţelanuri fără a vă opri privirile asupra pocalurilor vişinii, a paharelor strălucitoare de cristal fără a privi cu admiraţie minunate vase de culoarea chihlimbarului, sau suple glastre îmbujorate de o revărsare de flori?

Zilnic, ieşind pe porţile Fabricii de sticlărie din Turda, camioanele se îndreaptă spre gara oraşului, iar de acolo trenurile transportă spre toate colţurile ţării, mult apreciatele produse ale muncitorilor acestei fabrici.

În sala cuptoarelor, sub palele învîrtoşate ale focului, sticlarii toarnă în zeci şi zeci de forme, materia incandescentă pe care o modelează prin munca lor entuziastă. Eforturile muncitorilor sticlari de la Turda sînt îndreptate spre un ţel măreţ: cît mai multe produse de larg consum pentru oamenii muncii. Lună de lună planul întreprinderii este depăşit. Sticlarii îşi fac datoria!

În continuarea acestor rînduri vă veţi aştepta desigur să aflaţi noi amănunte despre munca harnicilor sticlari din Turda. De astădată însă ne vom ocupa în continuare de felul în care conducerea întreprinderii din Turda înţelege să sprijine lupta dusă de colectivul fabricii pentru realizarea sarcinilor ce-i revin.

În fabrică, alături de vîrstnici, lucrează şi numeroşi tineri. Unii dintre ei încă nu au împlinit 16 ani. Direcţiunea întreprinderii ar trebui să vegheze ca aceşti tineri să muncească 6 ore pe zi, aşa cum prevede Codul Muncii, dar tinerii lucrează 8 ore. Cu de la sine putere, şeful sectorului uzină, Trifu, a hotărît că poate călca legalitatea populară şi a decis ca tineri sub 16 ani să lucreze şi în schimbul de noapte, de asemenea tot 8 ore. În colaborare cu şeful de echipă Bumbu Alexandru, şeful sectorului a stabilit că ar trebui „întărită" disciplina tinerilor care lucrează aci. Trifu şi Bumbu au ajuns atît de departe cu samavolnicia încît au bătut pe unii tineri care cereau să li se acorde concediile de odihnă la care aveau dreptul sau atrăgeau atenţia asupra faptului că erau folosiţi la munci necalificate.

Cum a privit această situaţie tovarăşul Popa Gheorghe, directorul întreprinderii? Uitînd pe semne că este conducătorul unei întreprinderi de stat, care are obligaţia să vegheze la respectarea drepturilor muncitorilor prevăzute în Codul Muncii, directorul fabricii de sticlărie din Turda a tolerat practicile celor doi bătăuşi, încuviinţînd de asemenea tacit, nerespectarea prevederii Codului Muncii care fixează 6 ore de muncă pentru tinerii sub 16 ani şi interzice folosirea lor în schimburi de noapte. Cu ce drept şi-a permis de asemenea directorul întreprinderii, să reţină pe tinerii muncitori care erau programaţi să plece în concedii de odihnă şi să-i folosească după ce cuptoarele erau stinse pentru reparaţii, la munci necalificate, ca aceea de cărăuş?

În loc să se intereseze de respectarea prevederilor Codului Muncii cu privire la drepturile tinerilor muncitori, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la fabrica de sticlărie din Turda se ocupă cu întocmirea de procese verbale şi completarea de tabele. Oare numai pentru aceasta le-au acordat încrederea utemiştii din fabrică? Nici comitetul de întreprindere al fabricii de sticlărie din Turda nu s-a ocupat cu seriozitate de asigurarea protecţiei muncii şi a aplicării prevederilor Codului Muncii mulţumindu-se doar a-l „informa" pe tov. Popa Gheorghe asupra acestei situaţii fără intenţia de a-l obliga să ia măsuri de îndreptare.

O totală nepăsare au arătat-o atît comitetul U.T.M., cît şi comitetul sindical şi directorul fabricii faţă de condiţiile de cazare ale tinerilor care locuiesc în dormitoarele din întreprindere. Aşa a fost posibil ca dormitorul nr. 1 să funcţioneze într-o încăpere necorespunzătoare.

O gravă lipsă de răspundere pentru situaţia existentă la Fabrica de sticlărie din Turda, a dovedit-o şi tov. Simion Ştefan, locţiitor al ministrului Industriei Uşoare, care se ocupă şi de problemele protecţiei muncii.

Prevederile Codului Muncii, care exprimă raporturile socialiste de colaborare tovărăşească între administraţiile întreprinderilor şi oamenii muncii eliberaţi de exploatare, au menirea să contribuie la temeinica organizare a muncii, la creşterea productivităţii muncii şi asigurarea dezvoltării bunei stări materiale şi culturale a oamenilor muncii. Respectarea Codului Muncii este obligatorie pentru toţi, chiar şi pentru tov. Popa Gheorghe, directorul fabricii de sticlărie din Turda. Cît despre călcarea legalităţii populare la Fabrica de sticlărie din Turda, organele de resort sînt aşteptate să-şi spună cuvîntul.

M. ZONIS

DIN ŞCOLI

Învăţăm zi de zi

Noi, elevii de la Şcoala medie tehnică de centrale electrice din Craiova, sîntem hotărîţi să luptăm pentru îmbunătăţirea calităţii procesului de învăţămînt teoretic şi practic.

Comitetul organizaţiei de bază U.T.M., împreună cu birourile U.T.M. pe clase, au trecut la îndrumarea şi sprijinirea permanentă a elevilor. Şi munca noastră a început să dea roade; elevii Miron Ţugui, Nicolae Popescu, Maria Popescu, Tudor Fera, Maria Dumitrescu, Maria Dragalina, Vasile Rădulescu, Constantin Preda, Gheorghe Ştefănescu, Ioan Popescu şi alţii se prezintă zilnic la ore cu lecţiile bine pregătite. Vom învăţa neconteniit pentru a obţine rezultate cît mai frumoase la învăţătură şi pentru a ne pregăti temeinic în vederea examenelor.

IOAN D. CAPRUCIU
elev în anul II B.

La Şcoala medie zootehnică

Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, acordă o deosebită atenţie învăţămîntului agricol şi pregătirii cadrelor necesare ridicării agriculturii pe o treaptă superioară. De curînd a luat fiinţă în comuna Şendriceni, raionul Dorohoi o nouă şcoală medie zootehnică.

În momentul de faţă şcoala funcţionează cu un număr de 104 elevi, băieţi şi fete, din care 41 în anul I şi 63 în anul II. Elevilor sîrguincioşi la învăţătură li s-au acordat burse. Astfel, în anul I sînt 30 elevi bursieri. Pe lîngă şcoală mai funcţionează şi un internat unde sînt cazaţi şi interni 95 elevi. Pentru buna funcţionare a procesului de învăţămînt, această şcoală a fost asigurată cu cadrele didactice de specialitate.

De asemenea sînt prevăzute pentru înzestrarea şcolii, construirea a două grajduri de animale, coteţe pentru iepuri şi păsări, o remiză pentru maşini etc.

Toate acestea vor contribui la adîncirea cunoştinţelor elevilor, la legarea teoriei de practică, la ridicarea de noi cadre de tehnicieni zootehnişti, necesare dezvoltării continue a creşterii animalelor.

Corespondent,
VORNICU VASILE

Pe scurt

● *În satul Batin din raionul Dej, odată cu începutul anului şcolar s-a dat în folosinţă o şcoală pentru copiii de naţionalitate maghiară, care pînă acum frecventau cursurile şcolii elementare cu limba de predare romînă.*

Directorul şcolii elementare din centrul comunei, tovarăşul Szilagy şi tovarăşul [illegible], preşedintele sfatului popular comunal Unguraş, sprijină noua şcoală şi munca învăţătoarei utemiste Ana Kiss, absolventă a Şcolii pedagogice maghiare din Cluj, care îndrumă cu grijă şi siguranţă activitatea noii şcoli din Batin.

Corespondent,
SABIN LAZAR

● *În comuna Dragalina, raionul Călăraşi, se construieşte un internat cu 60 de locuri. În acest internat vor locui şi vor lua masa elevii merituoşi. Internatul va dispune de o sală de meditaţie, de o bibliotecă, o cantină proprie şi o magazie de alimente.*

Internatul din comuna Dragalina este cea mai mare construcţie din raion, făcută prin autoimpunere.

Corespondent,
IANCU DIMITRIE

Produse din gospodăria didactică a şcolii

În curînd, frumoasele realizări obţinute de elevele Şcolii medii de 10 ani nr. 1 de fete din Bucureşti, în gospodăria didactică, vor putea fi cunoscute şi de cei din afară de şcoală, prin expoziţia ce se va deschide. Elevele conservă în borcane cu formol, cele mai frumoase exemplare de legume şi fructe cultivate în grădina şcolii, confecţionează un album artistic cuprinzînd fotografii din activitatea care s-a dus pe lotul experimental, numeroase fotomontaje, planşe, grafice şi planuri referitoare la practica agricolă.

Expoziţia va reda rodnica activitate a elevelor acestei şcoli în gospodăria didactică, şi va constitui un model pentru şcolile noastre, în privinţa practicii agricole.

Corespondent,
L. DUNAJECZ

Figuri de luptători ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră

Un luptător credincios cauzei clasei muncitoare *)

În ziua de 14 aprilie 1922 presa burgheză din ţara noastră publica următorul comunicat special:

„Joi dimineaţa a fost împuşcat comunistul Leonte Filipescu, în dreptul cantonului din drumul care duce spre Jilava din cauză că a încercat să evadeze. Un glonte i-a pătruns în inimă şi altul în creer; moartea i-a fost fulgerătoare".

Acest asasinat mişelesc, săvîrşit de guvernul Brătianu sub bine cunoscutul pretext de „fugă de sub escortă", punea capăt vieţii unui dîrz şi neînfricat luptător pentru cauza partidului comuniştilor.

Născut la Bîrlad la 18 septembrie 1895, fiu al unui muncitor copleşit de nevoi şi mizerie, Leonte Filipescu cunoaşte din plin, de mic copil, viaţa amară a ucenicilor crunt exploataţi şi asupriţi. Venind la Bucureşti, tînărul Leonte Filipescu ia contact cu lupta clasei muncitoare.

Leonte Filipescu îşi desfăşoară activitatea într-o epocă de mari frămîntări politice, în anii primului război mondial, ani care au fost pentru muncitorimea din Romînia ani de avînt revoluţionar, de mari frămîntări şi lupte sociale. Marile lupte pe care clasa muncitoare din ţara noastră le-a dus între anii 1917-1920 au fost expresia maturizării muncitorimii romîne, expresia influenţei victoriei Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi a avîntului revoluţionar care a cuprins omenirea muncitoare ca o urmare a acesteia.

Împotriva elementelor oportuniste, şoviniste, care făceau şi în problema războiului jocul burgheziei, clasa muncitoare din ţara noastră se ridică în aceste momente grele cu şi mai multă hotărîre împotriva atragerii Romîniei în războiul imperialist.

Eroica manifestaţie din ziua de 13 iunie 1915 a muncitorilor din Galaţi, puternicile demonstraţii de la Bucureşti, Ploeşti, Brăila, au prilejuit afirmarea voinţei proletariatului romîn însufleţit de exemplul eroicul proletariat rus.

În anul 1916, guvernul burghezo-moşieresc, nesocotind voinţa maselor largi ale poporului nostru, dornice de pace şi o viaţă mai bună, aruncă Romînia în războiul imperialist şi anume alături de gruparea de state denumită Antanta. Leonte Filipescu este mobilizat şi trimis imediat pe front. Alături de alţi muncitori revoluţionari mobilizaţi, Leonte Filipescu a demascat în faţa soldaţilor scopul mîrşav al războiului. După cîteva săptămîni armata romînă prost echipată, prost hrănită, condusă de comandanţi corupţi şi incapabili — în ciuda eroismului de care au dat dovadă soldaţii, muncitorii şi ţăranii — este nevoită să se retragă din faţa ofensivei armatei germane care pătrunde pe teritoriul ţării noastre.

Începe dezastruoasa retragere în Moldova. În acest timp Leonte Filipescu cade prizonier la nemţi. Fugind împreună cu un grup de tovarăşi din lagăr, Leonte Filipescu se reîntoarce în primăvara anului 1917 la Bucureşti.

După victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, ca urmare a ascuţirii luptei în sînul partidului socialist din Romînia, elementele revoluţionare se organizează în grupuri comuniste denumite scurtă vreme şi „grupuri maximaliste". (Cuvîntul „maximalist" era o traducere a cuvîntului „bolşevic").

Grupurile comuniste au demascat mîrşava politică antisovietică a guvernului burghezo-moşieresc care la îndemnul emisarilor imperialiştilor americani şi englezi a dezlănţuit intervenţia împotriva Puterii Sovietice.

Într-un manifest editat la începutul anului 1918 semnat „Soldaţii republicani" armata era îndemnată să nu meargă împotriva Rusiei şi să nu tragă în oamenii muncii din oraşele şi satele noastre, atunci *„cînd aceştia vor încerca să scape prin revoluţie de trîntori"*.

Chemînd la luptă pe muncitorii şi ţăranii îmbrăcaţi în haine militare un manifest spunea: *„Rupeţi cu trecutul de supunere oarbă de robie. În mîna voastră stă puterea. Arestaţi şi dezarmaţi pe călăii voştri... Răsturnaţi pe veneticul rege Ferdinand de Hohenzollern, pe Brătianu, pe Take Ionescu, pe toţi trădătorii, şi întemeiaţi* **Republica Romînă a Sovietelor Muncitorilor, Soldaţilor şi Ţăranilor!"**

Pentru a continua acţiunile agresive împotriva tinerei republici sovietice din Rusia, pentru a cotropi teritoriul acesteia guvernul Marghiloman încheie pacea separată cu germanii, pace prin care Romînia este transformată într-o semi-colonie germană.

În acest timp sub conducerea grupurilor revoluţionare, luptele muncitorimii pentru pîine şi libertate, se intensifică. Influenţa grupurilor comuniste creşte. În toată ţara zeci de mii de muncitori desfăşoară lupte tot mai mari pentru ridicarea salariilor, pentru înfiinţarea şi recunoaşterea comitetelor muncitoreşti, pentru libertatea de organizare, pentru apărarea revoluţiei ruse etc.

La începutul lui noiembrie 1918, sub presiunea evenimentelor revoluţionare din Rusia, puterile imperialiste sînt nevoite să pună capăt războiului. Armata germană se retrage de pe teritoriul ţării noastre. Odată cu încheierea armistiţiului acţiunile muncitoreşti capătă tot mai multă forţă. Lenin apreciind această situaţie, arăta: *„Focul insurecţiei proletare a izbucnit... Focul a trecut în Romînia"*.

După încheierea armistiţiului şi retragerea trupelor germane se desfăşoară în Bucureşti puternice lupte greviste ale ceferiştilor, metalurgiştilor, muncitorilor de la Regie şi ale tipografilor. Este bine cunoscut faptul că guvernul burghezo-moşieresc încercînd să oprească valul mişcării muncitoreşti a organizat odiosul măcel de la 13 decembrie 1918 din Piaţa Teatrului Naţional. Guvernul liberal nu şi-a atins însă scopul. Combativitatea clasei muncitoare continua să crească. Anii 1919-1920 cunosc o înteţire a luptelor muncitoreşti. Au loc mari lupte în regiunea petroliferă, greva lucrătorilor de la S.T.B., lupte care în 1920 cuprind sute de mii de muncitori pe tot cuprinsul ţării. Influenţa grupurilor comuniste creşte rapid în cadrul luptelor revoluţionare ale proletariatului.

După evenimentele din 13 decembrie 1918, autorităţile burghezo-moşiereşti arestează pe conducătorii grupurilor comuniste. Leonte Filipescu, Constantin Ivănuş, Alecu Constantinescu şi alţi luptători trec în ilegalitate.

Faptul că numeroşi militanţi revoluţionari cu experienţă nu mai pot lua parte în mod direct la conducerea activităţii mişcării muncitoreşti, duce la înmulţirea încercărilor elementelor oportuniste dinăuntrul partidului socialist, de a orienta mişcarea muncitorească pe linia capitulării faţă de burghezie.

Împotriva acestor tentative, comuniştii pornesc o luptă susţinută pentru clarificarea ideologică, pentru smulgerea de sub influenţa elementelor oportuniste a membrilor de rînd ai partidului. Masele de muncitori se strîng din ce în ce mai mult sub conducerea comuniştilor, urmîndu-i în acţiunile desfăşurate împotriva ofensivei guvernului burghezo-moşieresc. Intensificarea activităţii comuniste şi creşterea luptei maselor muncitoare l-au determinat pe Leonte Filipescu să exprime cu putere în articolele sale încrederea în victoria proletariatului.

Leonte Filipescu arăta că pentru a asigura această victorie, pentru a crea societatea socialistă, partidul socialist va trebui să se transforme într-un partid revoluţionar.

În acest timp grevele politice şi de masă şi demonstraţiile muncitoreşti din anii 1918—1919 cresc în amploare şi culminează cu greva generală din 1920, care cuprinde aproape întregul proletariat din Romînia.

În aceste împrejurări, cînd clasa muncitoare a pornit o luptă măreaţă împotriva exploatării, bonzii social-democraţi trădează proletariatul şi comunicînd greviştilor „să stea liniştiţi acasă", fac posibilă reprimarea sîngeroasă a grevei de către călăul Averescu. *„Experienţa grevei generale din 1920 — arată tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej — a arătat mai mult ca oricînd proletariatului din Romînia, necesitatea de a avea în fruntea sa un partid politic revoluţionar marxist-leninist, capabil să conducă lupta pentru răsturnarea puterii burgheziei şi moşierimii.*

Totodată ea a accentuat lupta politică şi ideologică în sînul partidului socialist, unde grupurile comuniste cîştigă teren în favoarea afilierii la Internaţionala Comunistă, reuşind să înfrîngă tezele oportuniste şi reformiste ale reprezentanţilor curentului socialist de dreapta şi ai curentului centrist revoluţionar în vorbe şi trădător în fapte".

În ciuda terorii sălbatice instaurate după înfrîngerea grevei, grupurile comuniste desfăşoară o activitate intensă pentru strîngerea forţelor revoluţionare. Ele arată că vechiul partid socialist nu corespunde intereselor vitale ale clasei muncitoare.

Într-un manifest de la sfîrşitul anului 1920 se spune: *„Din greşelile făcute, noi trebuie să tragem învăţăminte... Partidul socialist trebuie transformat într-un* **puternic partid politic comunist.** *Laşii, trădătorii şi nehotărîţii trebuie scoşi din rîndurile noastre... Trădătorii, contrarevoluţionarii şi sforăitorii ca* **Dragu, Dunăreanu, Pistiner, Grigorovici, Şerban Voinea** *etc. nu trebuie să mai existe în partidul proletariatului".*

Leonte Filipescu — cunoscut în mişcarea revoluţionară şi sub numele conspirativ de Iorgu — desfăşoară acum o luptă măreaţă alături de alţi tovarăşi pentru făurirea unui partid de tip nou, unui partid revoluţionar marxist-leninist.

În vederea creării unei conduceri centralizate a tuturor grupurilor comuniste se organizează în mod conspirativ la Iaşi, Conferinţa din 3—6 martie 1921 care a luat în discuţie această problemă.

În organizarea acestei conferinţe alături de Pavel Tcacenco, care a fost iniţiatorul şi organizatorul principal, Leonte Filipescu a depus o muncă neobosită. Conferinţa a subliniat necesitatea creării unui partid comunist unic pe întreaga ţară şi s-a exprimat în favoarea afilierii la Internaţionala a III-a. După conferinţă lupta pentru a asigura succesul Congresului general al partidului a devenit principala sarcină a grupurilor comuniste.

În ziua de 8 mai 1921 se deschide Congresul Partidului socialist care are ca punct principal la ordinea de zi, afilierea la Internaţionala Comunistă.

Membrii C.C. ai grupurilor comuniste printre care Ivănuş, Filipescu etc. iau parte activă la Congres.

În a cincea zi a lucrărilor sale, Congresul hotărăşte cu o majoritate zdrobitoare de voturi întemeierea Partidului Comunist din Romînia şi afilierea sa la Internaţionala Comunistă. El aderă la principiile leninismului însuşindu-şi ideea dictaturii proletariatului şi a construirii partidului de tip nou.

Leonte Filipescu n-a putut lua parte pînă la sfîrşit la lucrările Congresului. Urmărit de copoii siguranţei el este nevoit să se refugieze în Bulgaria. Guvernul Averescu arestează o mare parte din congresişti. Filipescu se reîntoarce în ţară şi luptă din răsputeri pentru organizarea secţiunilor de partid din Capitală. El desfăşoară o intensă activitate în rîndurile tineretului. Şefii social-democraţi încercau să-şi subordoneze organizaţia socialistă de tineret. Leonte Filipescu organizează însă pe comuniştii membri ai Uniunii Tineretului, pentru apărarea unităţii organizaţiei de tineret şi-i îndrumă spre o largă activitate în rîndul maselor de tineri muncitori.

În octombrie 1921 una din organizaţiile partidului este descoperită de siguranţă. Printre cei arestaţi se află şi Leonte Filipescu.

Supus unor bestialităţi de nedescris, neînfricatul luptător pentru cauza partidului se îmbolnăveşte. El continuă totuşi lupta în închisoare, organizînd legături cu comuniştii arestaţi.

Guvernul burghezo-moşieresc înscenează acum monstruosul proces cunoscut sub numele de „Procesul din Dealul Spirii".

După 2 săptămîni de la începerea procesului, comuniştii arestaţi declară greva foamei.

Pretutindeni în întreaga ţară, muncitorii cer imediata eliberare a comuniştilor închişi. Între timp Leonte Filipescu se îmbolnăveşte grav. Este dus la spital. Cu toate că era ţinut izolat, cu toate că era groaznic slăbit de boală, Filipescu scrie tovarăşilor săi o emoţionantă scrisoare.

„Dragi tovarăşi! — scrie el — Am aflat că sînteţi în luptă cu schingiuitorii noştri, pentru un regim mai omenesc. Ruşine celor care au spart unitatea noastră, căci au făcut prin aceasta jocul asupritorilor noştri. Mie mi s-a adus acum un ceai pe care am refuzat să-l primesc. Sînt cu voi, tovarăşi, pînă la moarte. Trăiască lupta noastră! Înainte, tovarăşi, nu vă lăsaţi, fiţi tari, fiţi solidari şi veţi învinge!"

Dîndu-şi seama că în cele din urmă va fi nevoie să stingă procesul care devenea compromiţător, că va trebui să elibereze pe cei arestaţi, guvernul liberal organizează uciderea principalilor acuzaţi din proces. Prima victimă a acestui complot a fost neînfricatul L. Filipescu.

Asasinarea banditească a lui L. Filipescu a ridicat un uriaş val de protest.

Jertfa eroică a lui L. Filipescu, fiu şi soldat credincios al clasei muncitoare şi al partidului comunist, a rămas şi va rămîne ca o amintire glorioasă în inimile celor ce luptă astăzi pentru cauza căruia el i-a închinat cu devotament şi abnegaţie întreaga sa viaţă.

Din minunata viaţă a lui Leonte Filipescu şi a celorlalţi eroi care au căzut pentru eliberarea poporului nostru, oamenii muncii, tineretul patriei noastre sorb zi de zi învăţăminte preţioase în lupta pentru construirea unei vieţi noi, luminoase, fericite.

IOSIF SAVA

*) Leonte Filipescu — Editura de Stat pentru Literatura Politică — 1954.

Ultimul spectacol al Teatrului de Stat al R. P. Polone la Moscova

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Teatrul de Stat al R. P. Polone, care se află la Moscova, a dat la 6 octombrie spectacolul de încheiere. Sala a fost arhiplină. Spectatorii au întîmpinat cu multă căldură pe artişti. A fost prezentată piesa „Aşa sînt timpurile" de talentatul dramaturg contemporan polonez E. Jurandot şi pusă în scenă de M. Wyzikowski.

La spectacolul de încheiere dat de Teatrul de Stat al R. P. Polone au asistat K. E. Voroşilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, N. N. Şatalin, A. N. Kosighin şi I. F. Tevosian, miniştri ai U.R.S.S., deputaţi în Sovietul Suprem al U.R.S.S., reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti, oameni de ştiinţă şi cultură sovietici.

La spectacol a asistat de asemenea W. Lewikowski, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Polone în U.R.S.S.

Acord în vederea stabilirii de relaţii diplomatice normale între R.P. Chineză şi Norvegia

PEKIN 7 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 5 octombrie, guvernele Republicii Populare Chineze şi regatului Norvegiei au încheiat un acord în vederea stabilirii de relaţii diplomatice normale între cele două ţări şi pentru efectuarea schimbului de ambasadori.

Deschiderea sesiunii Adunării Naţionale franceze

PARIS 7 (Agerpres). — După cum s-a anunţat, joi s-a deschis sesiunea Adunării Naţionale franceze pe a cărei ordine de zi figurează două puncte: a) darea de seamă a guvernului asupra negocierilor de la Londra dintre cei nouă miniştri de Externe occidentali; b) Interpelări şi discuţii pe marginea dării de seamă prezentată de primul ministru.

În cadrul primei şedinţe Mendès-France a făcut o expunere asupra conferinţei de la Londra a celor nouă miniştri de Externe.

Dezvăluirile lui Kingsbury Smith cu privire la acordurile secrete încheiate la Londra

BERLIN 7 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 4 octombrie, Kingsbury Smith, corespondentul agenţiei americane de presă International News Service, a făcut noi dezvăluiri cu privire la o serie de acorduri secrete încheiate la Londra despre care nu s-a vorbit pînă în prezent. Acordurile secrete se referă la problema teritoriului Saar şi la drepturile puterilor de ocupaţie din Germania occidentală. În aceste acorduri secrete se proiectează printre altele aşa-zisa europenizare a teritoriului Saar. Aceasta înseamnă vînzarea teritoriului Saar către Comunitatea europeană a cărbunelui şi oţelului care primeşte ordine de la monopolurile de armament din S.U.A. Kingsbury Smith adaugă că Adenauer, Mendès-France, Eden şi Dulles au încheiat un acord secret în legătură cu anumite drepturi pentru trupele de ocupaţie din Germania occidentală. În afară de faptul că trupele de ocupaţie vor rămîne în Germania occidentală încă 50 de ani, autorităţile de ocupaţie au oricînd dreptul să decreteze starea de asediu şi — dacă vor socoti necesar — să instaureze o dictatură militară.

La Bonn s-a încercat să se contracareze efectele produse de declaraţia lui Smith, dîndu-se publicităţii o dezminţire puţin convingătoare. Observatorii politici din ţările vest-europene sînt de părere că efectele dezvăluirilor lui Kingsbury Smith nu pot fi încă prevăzute. În orice caz, ele vor întări rezistenţa Germaniei împotriva ocupaţiei şi remilitarizării.

Cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 7 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din dimineaţa zilei de 5 octombrie a Adunării Generale a O.N.U. la discuţia generală au luat cuvîntul reprezentanţii Cehoslovaciei, Siriei şi Iugoslaviei.

★

NEW YORK 7 (Agerpres). — TASS transmite:

În şedinţa din dimineaţa zilei de 6 octombrie a Adunării Generale a O.N.U., în cadrul discuţiei generale au luat cuvîntul reprezentanţii Israelului şi Egiptului.

În şedinţa din după amiaza aceleiaşi zile a luat cuvîntul reprezentantul Indiei, Menon.

Constatînd că în ultimul an s-a produs o oarecare îmbunătăţire în relaţiile internaţionale, Menon a subliniat rolul pe care l-au avut în acest sens conferinţele de la Berlin şi Geneva. Menon s-a ocupat pe larg de problemele Asiei.

Reprezentantul Indiei s-a ocupat în deaproape de problema relaţiilor dintre India şi Republica Populară Chineză. El a declarat că cele două ţări au adus o mare contribuţie la cauza păcii păşind pe calea frăţiei şi a relaţiilor prieteneşti.

Ocupîndu-se de problema reprezentării Chinei în O.N.U., Menon a spus că securitatea Asiei şi prestigiul O.N.U. s-ar întări dacă la această sesiune ar fi reprezentat guvernul Chinei. Geneva, a declarat Menon, a dovedit că noi nu putem obţine rezultate fără participarea Chinei.

Vorbind despre problema dezarmării, reprezentantul Indiei a declarat că ţara sa se pronunţă pentru interzicerea necondiţionată a armei atomice. Printre cele mai importante probleme care îngrijorează întreaga lume, a spus în continuare delegatul indian, problema germană este primordială. „Germanii, a spus el, trebuie să aibă posibilitatea să ducă tratative între ei pentru a rezolva problemele litigioase".

Cu aceasta, discuţia generală la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a luat sfîrşit.

Apoi, Adunarea Generală a trecut la alegerea celor trei membri nepermanenţi ai Consiliului de Securitate. Cu majoritate de voturi în locul Columbiei, Danemarcei şi Libanului au fost alese Belgia, Iranul şi Peru.

Cuvîntarea tovarăşului Otto Grotewohl

la şedinţa festivă de la Berlin

BERLIN 7 (Agerpres). — A.D.N. transmite cuvîntarea rostită de Otto Grotewohl la şedinţa festivă consacrată sărbătoririi celei de a 5-a aniversări a Republicii Democrate Germane.

Luînd cuvîntul în cadrul şedinţei festive consacrate sărbătoririi celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Democrate Germane, primul ministru Otto Grotewohl a mulţumit din toată inima prietenilor Republicii Democrate Germane reprezentaţi de numeroasele delegaţii guvernamentale străine sosite la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a R.D. Germane. Prezenţa lor aici, a spus el, constituie pentru noi o mărturie a prieteniei şi solidarităţii care ne însufleţesc să nu ne slăbim munca şi lupta şi să nu cruţăm forţele pentru succesul muncii noastre. Toţi pot vedea: Republica Democrată Germană nu este singură, ea are prieteni mari şi puternici în lumea întreagă. **(Aplauze prelungite).**

Privirile tuturor oamenilor progresişti şi tuturor patrioţilor din Germania occidentală, a continuat Grotewohl, sînt îndreptate în prezent asupra noastră. Salutăm pe toţi germanii, de pe cele două maluri ale Elbei, cu ferma convingere că nu poate fi oprită unirea tuturor germanilor într-o patrie unită, democratică şi iubitoare de pace.

Amintind uriaşa catastrofă naţională în care a fost împins poporul german de asupritorii săi imperialişti, Otto Grotewohl a subliniat că ieşirea din această catastrofă a fost indicată poporului german în hotărîrile de la Potsdam ale marilor puteri, hotărîri care stabilesc principiile unei politici comune a marilor puteri în Germania şi garantează preîntîmpinarea unei noi agresiuni împotriva popoarelor iubitoare de pace din partea imperialiştilor germani.

Influenţei sovietice la conferinţa de la Potsdam, a continuat Otto Grotewohl, îi datorăm faptul că nu s-a realizat planul imperialist american Morgenthau, care prevedea transformarea Germaniei într-o ţară fărîmiţată, cu totul neînsemnată, într-un cîmp de cartofi.

Puterile imperialiste occidentale au dus chiar de la început o politică de renunţare la acordurile de la Potsdam. Odată cu eliberarea poporului german de sub fascismul hitlerist s-a deschis un nou capitol în istoria Germaniei, din păcate însă într-o singură parte a Germaniei. Faptul că în această parte a Germaniei, în răsăritul Germaniei, au fost înfăptuite toate principiile acordului de la Potsdam, trebuie explicat în primul rînd prin marele ajutor al Uniunii Sovietice. **(Aplauze furtunoase).**

În răsăritul Germaniei clasa muncitoare a ţinut seama de învăţămintele propriei sale istorii. Ea a învins scindarea din rîndurile sale şi prin aceasta şi slăbiciunea sa. Ca rezultat al unificării celor două partide muncitoreşti a apărut o forţă puternică nouă, care îşi primeşte orientarea spirituală din învăţătura invincibilă a marxism-leninismului. Astfel, pe baza forţei organizatoare a marxism-leninismului, a apărut Partidul Socialist Unit din Germania. Sub conducerea clasei muncitoare unite s-a creat blocul partidelor democratice, antifasciste. Ţelul acestuia a fost un nou regim democratic, antifascist, în conformitate cu principiile acordului de la Potsdam. **(Aplauze).**

Arătînd că oamenii muncii au înfăptuit în partea de răsărit a Germaniei transformări economice şi politice cu caracter revoluţionar, Grotewohl a subliniat că toate acestea au fost înfăptuite în scopul traducerii în viaţă a hotărîrilor de la Potsdam.

Ce au făcut însă puterile occidentale, a spus în continuare Grotewohl, din drepturile şi posibilităţile Germaniei, care decurg din hotărîrile de la Potsdam?

Ele au considerat acordul de la Potsdam ca un simplu petec de hîrtie. Ele au sprijinit forţele imperialismului, militarismului şi fascismului german, iar aparatul economic al monopoliştilor germani din Germania occidentală a rămas neatins, după cum neatins a rămas şi aparatul administrativ fascist

În perioada care a urmat sesiunii din 1947 de la Moscova a Consiliului miniştrilor Afacerilor Externe, puterile occidentale au lăsat să se înţeleagă limpede că au hotărît să urmeze persistent o politică de scindare a Germaniei, de sabotare a tratatului de pace şi de prelungire pe termen nelimitat a ocupării Germaniei.

Imperialiştii americani nu vor reglementarea paşnică a problemei germane. Interesele lor sînt îndreptate doar spre folosirea potenţialului uman şi material al Germaniei occidentale pentru planurile lor militare aventuriste. Din aceasta decurge politica pactelor militare şi militarizării Germaniei occidentale.

În urma acestui fapt s-a complicat tot mai mult rezolvarea problemei germane. Reglementarea paşnică a fost tărăgănată, ocuparea Germaniei s-a prelungit pe termen nelimitat şi s-a creat o stare de catastrofă naţională insuportabilă pentru poporul german. Dar forţele poporului german, conştiente de răspunderea lor naţională, au început cu hotărîre lupta împotriva acestei situaţii. În această luptă interesele naţionale ale poporului german au coincis cu principiile echitabile ale politicii de pace a Uniunii Sovietice.

Acest fapt a dat un imbold puternic mişcării patriotice din Germania şi a creat, îndeosebi în răsăritul Germaniei, temelia pentru prietenia de nezdruncinat care există astăzi între poporul german şi popoarele Uniunii Sovietice **(Aplauze îndelungate).**

Ştim astăzi cu precizie ce înseamnă cuvintele pe care tovarăşul Stalin ni le-a adresat în anul 1949: „Dacă aceste două popoare vor manifesta hotărîrea de a lupta pentru pace cu aceeaşi încordare a forţelor lor cu care au dus războiul, pacea în Europa poate fi considerată ca asigurată".

Vrem să ne încordăm toate forţele pentru realizarea acestui ţel.

Uniunea Sovietică a dat poporului german posibilitatea de a realiza acest ţel. Uniunea Sovietică a promovat la toate conferinţele internaţionale, în numeroasele sale note, o politică care corespunde în întregime intereselor poporului german. Ea s-a situat întotdeauna pe poziţia că după asigurarea securităţii europene, Germania trebuie să devină un stat unit, iubitor de pace şi democratic, pentru a se înlătura primejdia groaznică care ameninţă popoarele Europei şi ale întregii lumi şi pentru a se deschide calea spre o pace îndelungată.

Toate popoarele iubitoare de pace văd astăzi importanţa Uniunii Sovietice ca cel mai puternic factor din lumea întreagă. **(Aplauze furtunoase).** În cursul celor nouă ani care au trecut de la terminarea celui de al doilea război mondial, poporul german a primit de asemenea multe dovezi incontestabile ale politicii de pace a Uniunii Sovietice.

Începînd cu conferinţa de la Potsdam din 1945 şi pînă la forul mondial al Naţiunilor Unite, în faţa căruia, în numele delegaţiei Uniunii Sovietice, tov. Vişinski a prezentat la 30 septembrie propunerile sale însufleţitoare cu privire la limitarea armamentelor şi la interzicerea armei atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă — pretutindeni a fost urmată una şi aceeaşi linie consecventă. Chiar de la început şi pînă în ziua de astăzi politica Uniunii Sovietice urmăreşte ţeluri înalte spre pace, spre înţelegere. Uniunea Sovietică luptă astfel neobosit pentru menţinerea păcii. În jurul ei s-au unit strîns popoarele marelui lagăr al păcii. A luat naştere o puternică mişcare pentru pace, pentru fericirea şi eliberarea omenirii de pericolul unui nou război mondial.

În 1949, a continuat Grotewohl, lupta forţelor patriotice ale poporului german a căpătat şi mai mult caracterul unei largi mişcări populare...

Odată cu Republica Democrată Germană au apărut baza şi germenele unei Germanii unite, democrate şi iubitoare de pace. Republica Democrată Germană este astăzi bastionul păcii şi democraţiei reale în Germania, reazimul securităţii, patria muncitorilor şi ţăranilor şi a tuturor oamenilor progresişti şi oamenilor muncii din Germania. De aceea, ziua de 7 octombrie 1949 are o uriaşă însemnătate naţională în istoria poporului german. (Aplauze îndelungate, care nu contenesc vreme îndelungată).

Această zi are de asemenea o importanţă internaţională, deoarece marchează un punct de cotitură în istoria Europei.

Amintind în continuare pasajul din scrisoarea de salut adresată de tovarăşul I. V. Stalin preşedintelui şi primului ministru al R. D. Germane cu prilejul constituirii R. D. Germane, în care se spune: „Experienţa ultimului război a arătat că cele mai mari sacrificii în acest război au fost suportate de popoarele german şi sovietic, că aceste două popoare posedă cele mai mari potenţe în Europa pentru realizarea unor mari acţiuni de însemnătate mondială", Grotewohl a declarat: Aceasta ne impune mari obligaţii. De aceea tindem din toate puterile să dezvoltăm aceste „potenţe pentru realizarea unor mari acţiuni de însemnătate mondială".

Primul ministru a relevat în continuare uriaşa dragoste şi încredere a întregii populaţii a R. D. Germane faţă de primul preşedinte al R. D. Germane, Wilhelm Pieck — fiu credincios al clasei muncitoare germane — şi faţă de guvernul R. D. Germane, dragoste şi încredere care s-au manifestat încă din timpul constituirii Republicii Democrate Germane, şi în această ordine de idei a subliniat că din momentul apariţiei, odată cu R. D. Germană, a unei Germanii noi, democrate, a început o etapă nouă în lupta naţională a poporului german pentru pace şi unificarea patriei sale, pentru un viitor mai bun. **(Aplauze prelungite).**

Guvernul, a declarat el, a păşit cu hotărîre pe calea păcii. El s-a alăturat în întregime şi pe deplin marelui lagăr al păcii. El a continuat lupta împotriva fascismului, militarismului şi instigării la război. El a întărit relaţiile sale de prietenie cu Uniunea Sovietică, cu marele popor chinez, cu toate ţările de democraţie populară şi a năzuit spre stabilirea unor relaţii paşnice şi prieteneşti cu toate popoarele din lume. El a strîns în jurul său toate forţele Germaniei, conştiente de răspunderea lor naţională, şi a pornit cu hotărîre la înfăptuirea programului de luptă al Frontului Naţional al Germaniei Democrate.

Guvernul R. D. Germane şi-a manifestat hotărîrea de a face totul pentru a sluji cauza păcii şi unităţii Germaniei şi pentru a împiedica tot ce ameninţă acest ţel.

De aceea, salutăm propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea unei conferinţe pentru încheierea unui pact general european de securitate. O asemenea reglementare ar apropia, fără îndoială, Germania de tratatul de pace, de unificare. Dimpotrivă, aplicarea hotărîrilor conferinţei de la Londra a celor nouă state ar aduce poporului german rezultate diametral opuse şi anume — lipsa de libertate şi războiul. De aceea, Germania nu trebuie să participe la nici o alianţă militară, deoarece o asemenea alianţă militară ar însemna sfîrşitul ei, indiferent sub ce denumire, în ce formă şi în ce loc urmează să fie încheiat un asemenea tratat. Germania n-are nevoie de nici un fel de tratate militare. Poporul german n-are nevoie decît de două tratate — Tratatul cu privire la securitatea europeană şi Tratatul de pace.

Participarea Germaniei occidentale la o alianţă militară ar include Germania occidentală într-un sistem restrîns şi unilateral de pacte, îndreptat împotriva celeilalte părţi a Europei şi ar duce în consecinţă la scindarea Europei. Ca urmare a militarizării Germaniei occidentale, se pregăteşte un război împotriva Răsăritului şi nimicirea Germaniei. Noi, germanii, trebuie să luptăm din toate puterile împotriva unei asemenea evoluţii. Dacă în întreaga lume se vorbeşte despre Germania, cerem să fim ascultaţi. A sosit timpul pentru aceasta, nu se poate spune că aceasta este cu neputinţă. **(Aplauze furtunoase).**

Vorbind despre politica antinaţională a clicii adenaueriste în Germania occidentală, Grotewohl a arătat că satisfacţia lui Adenauer faţă de rezultatele conferinţei de la Londra a celor nouă ţări nu dovedeşte decît tendinţa acestuia de adîncire a scindării Germaniei şi a subliniat totodată că istoria şi-a pronunţat de mult sentinţa în ce priveşte hotărîri ca cele care au fost adoptate de cele nouă state occidentale la conferinţa de la Londra.

Organizaţia Naţiunilor Unite, a continuat Grotewohl, i-a ascultat pe germani încă în decembrie 1951 la Paris, în problema necesităţii ţinerii de alegeri în Germania şi a modului în care acestea trebuie să aibă loc.

Conferinţa de la Berlin a miniştrilor Afacerilor Externe din februarie 1954 i-a ascultat pe austrieci în problema tratatului de stat cu Austria.

Conferinţa de la Geneva din aprilie 1954 a ascultat cele două părţi ale Coreei în problemele reglementării paşnice în Coreea. Conferinţa de la Geneva a ascultat de asemenea pe toţi participanţii în problema încetării războiului murdar din Indochina.

Noi, germanii, tragem din aceste fapte singura concluzie posibilă: poporul german şi Republica Democrată Germană trebuie şi pot să fie ascultate. De aceea, germanii trebuie să se strîngă în jurul aceleiaşi mese şi să ajungă la o înţelegere pentru a expune puterilor punctul de vedere cu adevărat german, deoarece părerea că Adenauer reprezintă Germania este o iluzie primejdioasă. Politica noastră, a blocului partidelor democratice-antifasciste, a dovedit că este posibilă colaborarea cu succes a tuturor forţelor constructive ale poporului, renunţîndu-se la micile disensiuni dintre partide şi organizaţii.

Populaţia noastră a pornit la muncă cu propriile sale forţe, fără credite în dolari şi independent de puterile imperialiste. Au fost desfăşurate mari forţe creatoare.

Trebuiau create o nouă industrie grea proprie, o bogată industrie constructoare de maşini, o bogată industrie uşoară. Ele au fost create. În agricultură trebuia sporită producţia la ha., trebuia sporit şeptelul de vite şi îmbunătăţită acţiunea de mecanizare. Şi acestea au fost înfăptuite.

Trebuiau continuate reformele democratice începute în învăţămînt şi sprijinită acţiunea de dezvoltare continuă a învăţămîntului în rîndurile muncitorilor şi ţăranilor. Şi acestea au fost înfăptuite.

Conform Constituţiei Republicii Democrate Germane trebuia creată o legislaţie curajoasă progresistă, al cărei conţinut să exprime adevăratele interese ale oamenilor muncii şi să oglindească grija faţă de om în Republica Democrată Germană. Ea a fost creată.

Clasa muncitoare, condusă de Partidul Socialist Unit din Germania, în alianţă cu ţărănimea muncitoare şi în colaborare cu intelectualitatea, deţine puterea în statul nostru.

Cea mai mare parte a micii burghezii şi meseriaşilor are încredere în statul muncitorilor şi ţăranilor, deoarece acesta reprezintă şi interesele lor, care constau de asemenea în menţinerea păcii şi unificarea Germaniei pe o bază democrată.

Plină de greutăţi a fost construcţia economică a ţării noastre. Îndeplinirea înainte de termen a planului bienal pe 1949/1950 şi munca noastră încununată de succes din primii patru ani ai planului nostru cincinal au dovedit că oamenii muncii din Republica Democrată Germană au condus îndeosebi economia mai bine decît a fost ea condusă vreodată în Germania capitalistă. **(Aplauze).**

Printr-o bună coordonare a industriei noastre grele, cu ţările lagărului păcii, am putut trece o parte considerabilă a potenţialului economic în construcţia de maşini şi în industria uşoară şi am putut obţine un avînt rapid al producţiei mărfurilor de primă necesitate şi de larg consum. Aceasta ne-a uşurat înfăptuirea cît mai grabnică a noului curs.

Principalele sarcini ale primului plan cincinal, a continuat Grotewohl, au şi fost îndeplinite. Pînă în 1953 volumul global al producţiei industriale din R. D. Germană a crescut cu peste 60% în comparaţie cu anul 1950. Suma totală a investiţiilor pentru industria noastră a crescut de la 100% în 1950, la 241,1%.

În agricultură, deşi n-am îndeplinit obiectivele planului, producţia la ha. creşte an de an şi şeptelul de vite sporeşte în mod simţitor.

În continuare, Grotewohl s-a ocupat de problema reducerii planificate a preţurilor pentru populaţia R. D. Germane şi în legătură cu aceasta a amintit că în ultimii ani în Republică au şi fost efectuate de 16 ori mari reduceri de preţuri.

Grotewohl a relevat de asemenea marile succese obţinute în domeniul culturii, ocrotirii sănătăţii şi asigurărilor sociale.

Grotewohl a subliniat apoi că bunăstarea obţinută pentru oamenii muncii din R. D. Germană are la bază două izvoare hotărîtoare.

Primul izvor, a spus el, este ajutorul ideologic şi material al Uniunii Sovietice, precum şi ajutorul ţărilor prietene de democraţie populară. Al doilea izvor este entuziasmul şi munca plină de abnegaţie a muncitorilor şi ţăranilor noştri, a intelectualităţii tehnice, a meseriaşilor şi, în primul rînd, a inovatorilor în producţie, a activiştilor, tehnicienilor şi oamenilor de ştiinţă emeriţi. Acţiunea celui de al doilea izvor a putut căpăta cîmp liber numai datorită conducerii de către partidul nostru combativ marxist-leninist, căruia îi sînt proprii ţeluri clare — Partidul Socialist Unit din Germania, care, sprijinindu-se pe nivelul atins în dezvoltarea economică şi politică şi bazîndu-se pe forţele crescînde ale conştiinţei noi democrate, a hotărît în 1952 să treacă la construirea planificată a bazelor socialismului în Republica Democrată Germană. **(Aplauze).**

Dezvoltarea cu succes a Republicii noastre, a continuat Grotewohl, confirmă cu toată claritatea faptul că prietenia poporului nostru cu popoarele Uniunii Sovietice corespunde pe deplin intereselor naţionale ale întregului popor german şi slujeşte rezolvării paşnice a problemelor vitale ale naţiunii germane.

Anul acesta, la 1 ianuarie au fost predate poporului german 33 întreprinderi care rămăseseră încă în proprietatea Uniunii Sovietice. Cheltuielile legate de prezenţa trupelor de ocupaţie în Republica Democrată Germană au fost reduse pînă la 5% din bugetul de stat al Republicii Democrate Germane; Germania a fost scutită de plata reparaţiilor datorate U.R.S.S. Creditele, livrările considerabile de mărfuri alimentare şi materii prime din Uniunea Sovietică ne-au ajutat în acţiunea de dezvoltare largă a noului curs.

Dăm o înaltă preţuire cuvintelor pe care tovarăşul Malenkov ni le-a adresat în august 1953 la Moscova:

„Tocmai datorită faptului că Republica Democrată Germană este bastionul forţelor iubitoare de pace din întreaga Ger-

(Continuare în pag. 4-a)

Cuvîntarea tovarăşului V. M. Molotov

la şedinţa festivă de la Berlin

BERLIN 7 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de V. M. Molotov la şedinţa festivă consacrată celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Democrate Germane, care a avut loc la Berlin la 6 octombrie 1954.

Stimate tovarăşe preşedinte!

Dragi tovarăşi şi prieteni!

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Democrate Germane, îngăduiţi-mi ca, în numele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., al guvernului sovietic şi al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele poporului sovietic, să vă felicit din toată inima şi să transmit oamenilor muncii din Republica Democrată Germană şi întregului popor german felicitări şi salutări frăţeşti, cordiale. **(Aplauze prelungite).**

Ziua de 7 octombrie 1949 este ziua constituirii Republicii Democrate Germane — stat german cu adevărat democratic şi iubitor de pace. Exprimînd gîndurile şi sentimentele poporului sovietic, Iosif Vissarionovici Stalin a numit această memorabilă dată istorică „un punct de cotitură în istoria Europei".

În urma victoriei asupra militarismului german şi a eliberării poporului german de sub fascism, s-au deschis noi perspective pentru poporul german, pentru Germania. Constituirea Republicii Democrate Germane este o mărturie a năzuinţei poporului german de a pune pentru totdeauna capăt militarismului german şi încercărilor de tot felul de a atrage poporul german într-un nou război imperialist, a năzuinţei sale de a păşi ferm pe calea păcii şi renaşterii naţionale a Germaniei democrate.

De la constituirea Republicii Democrate Germane, poporul german a făcut o cotitură hotărîtă pe o nouă cale — calea creării unui stat german într-adevăr democratic şi cu adevărat iubitor de pace. Acest lucru a devenit posibil, deoarece în Republica Democrată Germană puterea se află în mîinile clasei muncitoare şi ale ţăranilor muncitori, deoarece această putere se bizuie pe sprijinul tuturor forţelor democratice şi patriotice ale poporului german, deoarece poporul însuşi este stăpîn aici. Astăzi nu poate exista nici o îndoială asupra faptului că Republica Democrată Germană este exponentul năzuinţelor celor mai bune, progresiste, ale întregului popor german.

Republica Democrată Germană a luat naştere în condiţiile interne şi externe complexe ale situaţiei de după război.

O însemnătate hotărîtoare a avut-o faptul că aici a fost lichidată domnia capitalului monopolist şi a moşierilor-junkeri şi că întreprinderile industriale şi pămînturile care le aparţinuseră au trecut în proprietatea poporului. A fost creată o nouă orînduire de stat şi socială, care exclude posibilitatea influenţei vreunor elemente militariste asupra vieţii politice şi economice a Republicii. Populaţia este educată în spiritul dragostei faţă de munca paşnică şi al respectului faţă de celelalte popoare.

Luîndu-şi soarta în propriile lor mîini, oamenii muncii din Republica Democrată Germană au păşit la construirea unei vieţi noi şi au şi obţinut succese importante în toate domeniile acestei construcţii. Ar fi, fireşte, nejust de a nutri iluzii că totul va merge lin, fără greutăţi. Toată lumea ştie că există anumite forţe atît în interiorul ţării, cît şi mai ales în afara hotarelor ei, care încearcă să pună piedici în calea eforturilor constructive ale populaţiei Republicii Democrate Germane. Ele nu se dau înlături de la diversiuni, sabotaj şi alte crime, pentru a crea aici greutăţi în calea construcţiei economice şi culturale şi a întăririi continue a orînduirii democratice.

Experienţa de cinci ani de muncă constructivă oferă însă toate temeiurile de a considera că nici un fel de forţe nu vor putea să împiedice pe oamenii muncii din Republica Democrată Germană să păşească victorios înainte în opera de construire a unei vieţi noi. **(Aplauze).** Chezăşia acestui fapt o constituie coeziunea mereu crescîndă a tuturor păturilor populaţiei, care s-au unit în jurul platformei Frontului Naţional al Germaniei democrate în lupta pentru pace şi pentru unitatea Germaniei, pentru ridicarea bunăstării a poporului şi pentru întărirea bazelor democratice ale Republicii. Acest Front Naţional, care cuprinde muncitori, ţărani, intelectuali, meseriaşi, precum şi păturile mijlocii ale populaţiei, întreprinzători şi comercianţi mici şi mijlocii — reprezintă o alianţă a tuturor forţelor patriotice ale populaţiei germane, care are drept scop să asigure crearea unui stat german unit, iubitor de pace, democrat şi înfloritor.

În cei cinci ani care au trecut, Republica Democrată Germană s-a întărit din punct de vedere politic şi economic.

S-au întărit bazele democratice ale Republicii. Acest lucru îşi găseşte expresia în încrederea crescîndă şi în sprijinul tot mai activ acordat de oamenii muncii din Republica Democrată Germană guvernului lor şi organizaţiilor democratice conducătoare. În legătură cu aceasta trebuie amintite indicaţiile marelui Lenin cu privire la însemnătatea încrederii maselor populare în statul lor. Vorbind despre succesele Uniunii Sovietice în primii ani de existenţă ai acesteia, Lenin sublinia că temelia acestor succese este „cucerirea acelei uriaşe încrederi pe care noi am avut-o şi o avem din partea maselor populare".

Oamenii muncii văd că Republica Democrată Germană îşi propune ca scop ridicarea necontenită a economiei naţionale, dezvoltarea multilaterală a culturii naţionale în interesul oamenilor muncii şi grija permanentă pentru binele populaţiei şi în primul rînd pentru binele muncitorilor, ţăranilor şi intelectualităţii muncitoare.

În condiţiile grele ale perioadei de după război, oamenii muncii din Republica Democrată Germană au obţinut succese importante în refacerea şi dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naţionale. Grăitor în această privinţă este, de pildă, faptul că încă la mijlocul acestui an, volumul producţiei industriale în R. D. Germană aproape că s-a dublat în comparaţie cu anul antebelic 1936. O dezvoltare rapidă se înregistrează, atît în ramurile industriei grele şi ale construcţiei de maşini, care constituie baza economiei germane şi a exportului german, cît şi, mai ales în ultimul timp, în domeniul producţiei obiectelor de larg consum.

Oamenii sovietici urmăresc cu mare bucurie munca creatoare, constructivă, a oamenilor muncii din R. D. Germană, eforturile lor îndreptate spre satisfacerea nevoilor crescînde de mărfuri alimentare şi industriale ale populaţiei din Republică, succesele lor în lupta pentru îmbunătăţirea calităţii producţiei, pentru avîntul continuu al agriculturii. Măsurile luate pentru avîntul tuturor ramurilor agriculturii, cît şi pentru întărirea construcţiei cooperatiste la sate dau rezultate din ce în ce mai pozitive.

Republica Democrată Germană are merite mari faţă de poporul german în legătură cu grija ei neobosită pentru păstrarea şi dezvoltarea bogatei culturi naţionale a Germaniei, pentru culturalizarea şi instruirea maselor largi de oameni ai muncii.

Orice nou succes în domeniul construcţiei economice şi culturale în Republică, al dezvoltării industriei şi agriculturii sale, al ridicării bunăstării materiale a oamenilor muncii va avea nu numai o mare însemnătate în opera de mobilizare şi cimentare continuă a forţelor interne pentru construirea unei vieţi noi, dar va avea, de asemenea, o mare însemnătate în lupta pentru unitatea Germaniei. Asemenea succese vor mări şi mai mult forţa atractivă a Republicii Democrate Germane, ca exponent al năzuinţelor legitime ale poporului german de a asigura Germaniei posibilitatea unei dezvoltări pe o bază paşnică şi democratică. Numai pe această cale poporul german va obţine posibilitatea de a-şi manifesta şi desfăşura pe deplin măreţele sale forţe creatoare.

Poporul german, prin uriaşele sale realizări în domeniul culturii, ştiinţei, tehnicii şi artei, cunoscute încă de mult întregii lumi, ocupa şi în trecut un loc de seamă în rîndul popoarelor. Păşind cu fermitate şi pe deplin pe calea dezvoltării paşnice şi democratice, poporul german îşi va depăşi cu mult vechile realizări.

Constituirea Republicii Democrate Germane ocupă un loc deosebit printre evenimentele timpurilor noastre.

Aici s-au unit acele forţe ale poporului german care apără interesele libertăţii, prosperitatea şi pacea pentru întregul popor german. Republica Democrată Germană a renunţat la acea veche cale imperialistă pe care continuă încă să meargă partea apuseană a Germaniei şi a păşit cu curaj pe o nouă cale, cu adevărat democratică. Republica Democrată Germană a devenit bastionul trainic al forţelor iubitoare de pace şi democratice din întreaga Germanie. Tocmai de aceea ei trebuie să-i revină un loc de deosebită cinste în îndeplinirea celei mai importante sarcini naţionale a poporului german — opera de restabilire a unităţii Germaniei ca stat democratic şi iubitor de pace.

Situaţia actuală, în care Germania este scindată în două state, nu poate dura la infinit. Oricare ar fi piedicile pe care domnii imperialişti „occidentali" şi acoliţii lor din Germania occidentală le-ar pune în calea restabilirii unităţii statului german, poporul german îşi va avea statul său unit, independent şi democratic, care va trăi şi se va dezvolta în pace şi prietenie cu celelalte popoare, cu celelalte state iubitoare de pace — Germania va fi unificată. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Forţele care stăpînesc în prezent în Germania occidentală, în frunte cu Adenauer, trag cu încăpăţînare înapoi, încearcă să împingă poporul german pe vechea cale — pe calea dominaţiei capitalului monopolist, a junkerilor şi a generalilor hitlerişti, pe calea restabilirii militarismului german, pe calea care duce spre un nou război, care nu poate să nu devină cea mai mare nenorocire pentru toate popoarele Europei şi cea mai mare primejdie mai cu seamă pentru poporul german. O asemenea politică se bazează în primul rînd pe un sprijin din afară şi pe atragerea Germaniei occidentale în diferite blocuri militare conduse de cercurile agresive ale Statelor Unite ale Americii. O asemenea politică nu se poate bizui pe sprijinul temeinic al majorităţii poporului german.

Este absolut evident că o asemenea politică nu poate fi dusă decît în detrimentul intereselor vitale ale poporului german şi nu poate să nu submineze însăşi posibilitatea rezolvării grabnice a problemei restabilirii unităţii Germaniei. Conştiinţa primejdiei unei asemenea politici, din punctul de vedere al intereselor naţionale ale poporului german, pătrunde tot mai adînc în rîndurile maselor largi. Aceasta o dovedeşte nemulţumirea crescîndă faţă de politica lui Adenauer, care se manifestă acum tot mai mult în rîndurile muncitorilor social-democraţi. Aceasta o dovedeşte şi scăderea influenţei în Germania occidentală a partidelor care şi-au legat soarta de politica de remilitarizare, precum şi creşterea influenţei partidelor care se pronunţă împotriva acestei politici. Din acestea trag concluzii toţi democraţii şi patrioţii germani care înţeleg legătura indisolubilă care există între interesele vitale ale poporului german şi interesele întăririi păcii în Europa.

În condiţiile actuale sînt de o extrem de mare importanţă toate demersurile îndreptate spre o apropiere între Germania răsăriteană şi cea occidentală, toate demersurile care servesc la unirea forţelor democratice şi iubitoare de pace ale poporului german — ceea ce este atît de necesar pentru asigurarea succeselor pe calea restabilirii unităţii statului german. Aceasta înseamnă luarea de măsuri atît în domeniul economic, cît şi în cel cultural, convocarea unor conferinţe pe întreaga Germanie şi constituirea unor organe unite pe întreaga Germanie, schimbul de noi şi noi delegaţii şi informarea maselor largi ale oamenilor muncii despre situaţia reală atît într-o parte, cît şi în cealaltă parte a Germaniei, şi multe altele. În întreaga această acţiune, Republica Democrată Germană se bucură şi se va bucura tot mai mult de sprijinul întregului popor german.

O garanţie a succeselor care vor fi obţinute pe această cale este creşterea continuă a unităţii forţelor Frontului Naţional din Germania democrată, întărirea continuă a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, conducerea politică justă a Republicii Democrate Germane, conducere în care rolul principal aparţine Partidului Socialist Unit din Germania.

Oamenii muncii văd şi recunosc în organizarea cu succes a clasei muncitoare germane şi în unitatea crescîndă a tuturor forţelor democratice şi patriotice din Germania meritele remarcabile ale preşedintelui Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck **(aplauze prelungite)** — fiu credincios şi fruntaş încercat al clasei muncitoare germane, care se bucură de respectul şi dragostea generală a poporului german şi, alături de cele ale tovarăşului W. Pieck, meritele tovarăşilor Otto Grotewohl, **(aplauze)**, Walter Ulbricht, **(aplauze)**, care conduc cu atîta succes Partidul Socialist Unit din Germania, precum şi ale celor mai apropiaţi tovarăşi de luptă ai lor şi ale altor activişti din conducerea Republicii. **(Aplauze).** Numele lor vor fi înscrise în cele mai luminoase pagini ale noii istorii a Germaniei.

Astăzi, în ziua glorioasei aniversări a cinci ani de la constituirea Republicii Democrate Germane, salutăm şi felicităm din toată inima pentru succesele remarcabile ale Republicii Democrate Germane, atît pe oamenii de stat ai Republicii, cît şi pe toţi inovatorii în producţie, pe oamenii culturii, pe activiştii şi fruntaşii, pe muncitorii şi muncitoarele, pe ţăranii şi ţărăncile muncitoare, pe intelectualii şi gloriosul tineret progresist, care prin eforturile lor au asigurat realizarea acestor succese. **(Aplauze prelungite).**

Germania şi clasa ei muncitoare au dat lumii pe Karl Marx şi Friedrich Engels, întemeietorii geniali ai comunismului ştiinţific, care au arătat oamenilor muncii calea sigură spre o viaţă luminoasă. Timp de cîteva decenii, mişcarea muncitorească din Germania condusă de ei a constituit, prin forţa şi organizarea sa, un model pentru mişcarea socialistă din celelalte ţări. Oamenii muncii din toate ţările venerează şi păstrează cu recunoştinţă în amintirea lor numele unor asemenea reprezentanţi glorioşi ai mişcării muncitoreşti din Germania cum au fost luptătorii curajoşi pentru socialism August Bebel, Wilhelm Liebknecht, Karl Liebknecht, Roza Luxemburg, Ernst Thaelmann. **(Aplauze).** Ideile lui Marx-Engels, cele mai bune tradiţii ale luptei revoluţionare a clasei muncitoare din Germania trăiesc în înfăptuirile Republicii Democrate Germane. **(Aplauze prelungite).**

Dragi tovarăşi!

Chiar de la început, relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Republica Democrată Germană s-au stabilit pe baza încrederii reciproce şi a ajutorului mutual. Obligaţiile pe care, în condiţiile perioadei de după război, le aveau statele noastre unul faţă de celălalt au fost îndeplinite în tot acest timp de cele două părţi cu deplină conştiinţă a datoriei lor şi cu năzuinţa permanentă spre consolidarea prieteniei între popoarele noastre. Astăzi se dezvoltă necontenit colaborarea economică şi legăturile culturale dintre U.R.S.S. şi R. D. Germană. În aceşti ani s-au consolidat tot mai mult relaţiile de prietenie dintre statele noastre, ceea ce reprezintă o bază solidă pentru întărirea în viitor a prieteniei între poporul sovietic şi poporul german.

Uniunea Sovietică a stabilit cu Republica Democrată Germană aceleaşi relaţii ca şi cu celelalte state suverane. Republica Democrată Germană este liberă să-şi rezolve afacerile interne şi externe după cum crede de cuviinţă.

Toate acestea sînt o mărturie a încrederii şi a înţelegerii reciproce dintre Republica Democrată Germană şi Uniunea Sovietică.

După cum se ştie, Uniunea Sovietică a prezentat spre examinare guvernelor Statelor Unite ale Americii, Angliei şi Franţei o propunere cu privire la retragerea trupelor de ocupaţie, în afară de cîteva contingente strict limitate, atît de pe teritoriul Germaniei răsăritene, cît şi de pe cel al Germaniei occidentale. Totodată, s-a propus ca guvernele celor patru state sus-menţionate, cu participarea guvernelor Republicii Democrate Germane şi Republicii Federale Germane, să cadă de acord asupra efectivului, zonelor de staţionare şi armamentului de toate tipurile ale poliţiei germane, atît într-o parte, cît şi în cealaltă parte a Germaniei.

Pe atunci, această propunere era legată de problema unor alegeri pe întreaga Germanie sau de încheierea unui tratat de pace.

Astăzi, guvernul sovietic declară că propune din nou guvernelor Statelor Unite, Angliei şi Franţei să ajungă la un acord cu privire la retragerea trupelor de ocupaţie de pe teritoriile Germaniei răsăritene şi occidentale şi să rezolve această problemă chiar acum, fără nici un fel de tergiversare. **(Aplauze prelungite).** Acceptarea acestei propuneri ar uşura situaţia populaţiei atît din Germania răsăriteană, cît şi din Germania occidentală. Aceasta ar crea, de asemenea, condiţii mai favorabile pentru apropierea dintre Germania răsăriteană şi Germania occidentală şi implicit pentru unificarea Germaniei. Aceasta ar dovedi, totodată, dorinţa de a contribui la destinderea continuă a încordării internaţionale şi la întărirea păcii în Europa.

În timp ce Uniunea Sovietică propune puterilor interesate să cadă de acord asupra retragerii trupelor de ocupaţie, de cealaltă parte există însă planuri diametral opuse. În ultima vreme, la Londra şi Bonn se discută planul menţinerii trupelor de ocupaţie în Germania occidentală, nici mai mult nici mai puţin decît pînă în anul 1993, adică pînă la sfîrşitul secolului actual. Orice s-ar spune pentru justificarea unor asemenea planuri, nu se poate să nu se recunoască că ele nu au nimic comun nici cu restabilirea adevăratei suveranităţi a Germaniei, nici cu asigurarea unei securităţi reale pentru popoarele din Europa.

Propunerea Uniunii Sovietice cu privire la retragerea trupelor de ocupaţie de pe teritoriile celor două părţi ale Germaniei constituie o dovadă a consecvenţei politicii de pace a Statului Sovietic şi totodată a încrederii ferme pe care poporul nostru o are în Republica Democrată Germană. Ea exprimă şi dorinţa noastră ca între poporul sovietic şi poporul german să se stabilească relaţii de

(Continuare în pag. 4-a)

A cincea aniversare a Republicii Democrate Germane

Cuvîntarea tovarășului Otto Grotewohl
la ședința festivă de la Berlin

(Urmare din pag. 3-a)

manie, Uniunea Sovietică consideră de datoria sa să-i acorde sprijin și ajutor multilateral".

O expresie a acestei încrederi, a continuat Grotewohl, este și hotărîrea guvernului U.R.S.S. din martie a.c. de a stabili cu Republica Democrată Germană aceleași relații ca și cu celelalte state suverane. În urma declarației guvernului sovietic a devenit pe deplin clar faptul că unificarea Germaniei nu mai este posibilă fără contribuția poporului german.

Pentru forțele democrate din Germania suveranitatea înseamnă dreptul poporului de a lua în propriile sale mîini conducerea statului său. Prin declarația sa cu privire la suveranitate, guvernul Uniunii Sovietice a întărit poziția internațională și națională a Republicii Democrate Germane. Uniunea Sovietică nu pune în nici un caz suveranitatea Republicii Democrate Germane în funcție de vreo condiție care ar putea-o împiedica să-și reglementeze singură treburile ei externe și interne. Vorbăria puterilor occidentale cu privire la suveranitatea Germaniei occidentale este legată de furnizarea unui număr de 500.000 tineri ca soldați pentru realizarea planurilor militare americane și de menținerea ocupației ani îndelungați. Acest gen de suveranitate este așadar plătit cu sînge și este o întoarcere la timpul josnicului comerț cu soldați, cu care se îndeletniceau spre sfîrșitul Evului Mediu micii prinți germani. O suveranitate care lipsește poporul de dreptul de a hotărî el însuși printr-un referendum popular asupra războiului și păcii, asupra retragerii trupelor de ocupație, asupra pactelor militare, nu este decît o manevră de ochii lumii, o înșelare a poporului.

În toate problemele, a subliniat din nou Grotewohl, am primit sprijinul și ajutorul dezinteresat și multilateral al Uniunii Sovietice. Consider drept prima și profunda mea datorie ca, în numele guvernului și al întregii populații a Republicii Democrate Germane, să exprim de la această tribună recunoștința noastră fierbinte guvernului U.R.S.S., tuturor oamenilor sovietici care au lucrat vreme îndelungată la noi, departe de patrie, și popoarelor Uniunii Sovietice, pentru marele ajutor economic și politic. **(Toți se ridică în picioare. Aplauze furtunoase).** Acesta a fost un ajutor cu adevărat prietenesc, cu adevărat creator, deoarece a ajutat pe muncitorii și țăranii noștri, pe meseriașii și tehnicienii noștri, administrația noastră, pe oamenii noștri de cultură și știință să-și desfășoare forțele creatoare pentru construirea bazelor socialismului și pentru îmbunătățirea simțitoare a condițiilor de viață. Lor tuturor le exprimăm de asemenea recunoștința noastră, admirația și mulțumirile noastre. **(Aplauze).**

Plini de forțe, oamenii muncii din Republica noastră se pregătesc acum să îndeplinească sarcinile ultimului an al planului cincinal. În hotărîrea sa din septembrie 1954, Comitetul Central al Partidului Socialist Unit din Germania le-a dat directive fundamentale în această privință. Putem porni cu încredere înainte la rezolvarea sarcinilor mari ale celui de al doilea plan cincinal și vom face din Republica Democrată Germană temelia și pîrghia unificării Germaniei pe o bază democrată.

În 1949, a spus în continuare Grotewohl, imperialiștii americani și germani au încercat prin scindarea Germaniei și crearea Republicii Federale să întoarcă înapoi roata istoriei și să transforme din nou întreaga Germanie într-un stat imperialist. Forțele democrate ale poporului german au zădărnicit însă acest plan. A luat ființă Republica Democrată Germană. N-a reușit nici cea de a doua încercare concepută pe scară largă de forțele imperialiste în iunie 1953, de a doborî printr-un putch fascist puterea muncitorilor și țăranilor în răsăritul Germaniei și de a restaura vechile relații capitaliste. Această încercare a fost înfrîntă de hotărîrea oamenilor muncii din Republica noastră de a-și apăra realizările. Este de la sine înțeles că încercarea de a sili guvernul să-și dea demisia trebuia să eșueze. Un guvern muncitoresc-țărănesc nu capitulează în fața provocatorilor fasciști, el luptă alături de muncitori și țărani **(Aplauze furtunoase).** Încercările de a submina statul nostru prin sabotaj și distrugeri sînt și astăzi lipsite de perspective. La noi au fost strecurați sute de agenți și spioni ai serviciilor de spionaj secrete, grupuri fasciste și alte asemenea organizații și elemente antidemocrate. Zilnic trebuie să ne ocupăm de acești huligani criminali. Toți aceștia au însă o singură perspectivă: închisoarea. **(Aplauze).** Pe salvare și indulgență pot conta numai cei care se prezintă de bunăvoie în fața organelor securității noastre de stat.

Republica Democrată Germană, a spus în continuare Otto Grotewohl, a devenit an de an tot mai puternică. A crescut importanța națională și internațională a Republicii Democrate Germane. Vom duce neîncetat politica noastră de pace și înțelegere. Neabătut și permanent ne vom pronunța pentru tratative și pentru o înțelegere între germani, pentru ca, prin alegeri libere pe întreaga Germanie, să ajungem la restabilirea unității Germaniei. Politica noastră, care urmărește să slujească în permanență interesele întregii Germanii, a și pus înțelegerea între germani pe o bază democrată, care se lărgește tot mai mult. Au început de mult discuțiile între germani și ele nu mai pot fi oprite. Anul acesta ne-au și vizitat delegații cuprinzînd peste 15.000 membri și reprezentînd toate păturile populației din Germania occidentală. Oamenii muncii vestgermani sînt totdeauna oaspeții noștri bine-veniți. Să se convingă ei înșiși de succesele noastre, de progresul și caracterul democrat al regimului nostru. Cortina de fier ruginește și este de pe acum plină de găuri mari. **(Aplauze).** Minciuna are picioare scurte și pe zi ce trece, mincinoșii sînt tot mai mult demascați în Germania occidentală. Munca hotărîtoare pentru unificarea patriei noastre o vom îndeplini prin continua întărire economică și politică a Republicii noastre Democrate Germane.

Programul Frontului Național al Germaniei democrate cu prilejul alegerilor din 17 octombrie indică calea luptei germanilor. Oamenii muncii din Republica Democrată Germană au ridicat și mai sus steagul unificării naționale, al păcii, bunăstării și prieteniei între popoare, care strălucește pînă departe, vizibil pentru toți germanii. Îl vom duce înainte, la victoria cauzei noastre drepte. **(Aplauze furtunoase).**

Înainte, pentru marea cauză a victoriei Frontului Național în alegerile populare!

Înainte, pentru întărirea continuă a statului muncitoresc-țărănesc, a Republicii noastre Democrate Germane!

Înainte, pentru noi mari succese în construcția politică și economică a Republicii noastre Democrate Germane!

Înainte, pentru o Germanie unită, iubitoare de pace, democrată și independentă! **(Toți se ridică în picioare. Aplauze furtunoase, prelungite).**

Ședința festivă de la Berlin

BERLIN 7 (Agerpres). — A.D.N.

La 6 octombrie a avut loc la Berlin, în clădirea Teatrului Operei de Stat Germane, ședința festivă consacrată celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Democrate Germane.

La ședința în cinstea acestei date memorabile din viața poporului german au luat parte membri guvernului Republicii Democrate Germane, membrii Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, deputați ai Camerei Populare și ai Camerei landerelor a R. D. Germane, reprezentanți ai partidelor democrate și organizațiilor de masă, eroi ai muncii și activiști în producție, reprezentanți ai țăranilor muncitori, personalități din viața științifică, culturală și oameni ai artei.

Ora 6 seara. Participanții la ședința festivă întîmpină cu aplauze furtunoase, prelungite, apariția în prezidiu a lui Otto Grotewohl, prim ministru al Republicii Democrate Germane; Hermann Matern, vicepreședinte al Camerei Populare a Republicii Democrate Germane; Walter Ulbricht, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane; Otto Nuschke, Heinrich Rau și Paul Scholz, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al R. D. Germane; Karl Schirdewan, Willi Stoph — membri ai Biroului Politic al C. C. al P.S.U.G.; ministrul; Reinhold Lobedanz, președintele Camerei landerelor, precum și a altor activiști de seamă ai vieții politice și sociale din Republica Democrată Germană.

În sală răsună îndelung aplauzele în cinstea lui Viaceslav Mihailovici Molotov, conducătorul delegației guvernamentale sovietice, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., membru în Prezidiul C. C. al P.C.U.S., precum și în cinstea lui P. N. Pospelov, secretar al C. C. al P.C.U.S.; A. N. Nesmeianov, președinte al Academiei de Științe a U.R.S.S.; O. I. Ivașcenko, secretar al C. C. al Partidului Comunist din Ucraina; G. M. Pușkin, ambasador al U.R.S.S. în Republica Democrată Germană — membri ai delegației guvernamentale sovietice venite pentru a participa la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a Republicii Democrate Germane.

Participanții la ședință salută cu căldură delegațiile guvernamentale din Republica Populară Chineză — în frunte cu Cen I, locțiitor al premierului Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze; Republica Populară Polonă — în frunte cu Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri; Republica Cehoslovacă — în frunte cu Zdenek Fierlinger, președintele Adunării Naționale; Republica Populară Ungară — în frunte cu Antal Apro, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; Republica Populară Romînă — în frunte cu Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; Republica Populară Bulgaria — în frunte cu Ghiorghi Ceankov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; Republica Populară Albania — în frunte cu Shefqet Peci, președintele Comisiei Controlului de Stat; Republica Populară Mongolă — în frunte cu procurorul general Jambaldorj, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol; Republica Populară Democrată Coreeană — în frunte cu Pak Y Van, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri și ministru al Industriei Ușoare; Republica Democrată Vietnam — în frunte cu Nguen Long Bang, ambasadorul Republicii Democrate Vietnam în U.R.S.S., precum și oaspeții din Franța, Belgia, Olanda și alte țări.

Participanții la ședința festivă întîmpină cu aplauze furtunoase, prelungite, apariția în loja guvernamentală a lui Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane.

Ședința festivă este deschisă de Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane.

În aplauzele furtunoase ale participanților la ședință el salută pe președintele Wilhelm Pieck, pe prim ministrul Otto Grotewohl și pe conducătorii și membrii delegațiilor străine, venite la Berlin pentru sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a Republicii Democrate Germane. Apoi Walter Ulbricht dă cuvîntul lui Otto Grotewohl.

Președintele ședinței anunță că dă cuvîntul tovarășului Viaceslav Mihailovici Molotov, șeful delegației guvernamentale sovietice, care a rostit o cuvîntare de salut. Participanții la ședință întîmpină cu aplauze furtunoase, care nu contenesc vreme îndelungată, apariția la tribună a tovarășului V. M. Molotov.

Cuvîntarea tovarășului V. M. Molotov a fost ascultată de către cei prezenți la ședință cu foarte multă atenție și a fost subliniată în repetate rînduri cu aplauze furtunoase, prelungite.

În cadrul ședinței festive au rostit, de asemenea, cuvîntări de salut șefii delegațiilor străine, venite pentru a participa la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a Republicii Democrate Germane.

Cuvîntul de salut rostit de tovarășul Chivu Stoica

BERLIN 7 (Agerpres). — În cadrul ședinței festive consacrate celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Democrate Germane, tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., a rostit următorul cuvînt de salut:

Dragi prieteni și tovarăși!

Din însărcinarea guvernului Republicii Populare Romîne, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și în numele poporului romîn transmit un salut frățesc și felicitări cordiale guvernului Republicii Democrate Germane, Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania și poporului german cu prilejul celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Democrate Germane.

Republica Democrată Germană a obținut însemnate succese în domeniul construcției economice și culturale. Nivelul atins de industria R. D. Germane a permis să se acorde cea mai mare atenție sporirii producției de mărfuri de consum și ridicării nivelului de trai. A fost lichidat șomajul. Oamenii muncii din Germania democrată cunosc azi o viață nouă, înfloritoare.

Succesele obținute de statul democrat german într-o perioadă atît de scurtă au fost posibile datorită marelui și multilateralului ajutor primit din partea Uniunii Sovietice, luptei dîrze și neobosite a oamenilor muncii din Republica Democrată Germană și colaborării frățești cu țările de democrație populară.

Declarația din 25 martie 1954 a guvernului sovietic cu privire la acordarea suveranității Republicii Democrate Germane a însemnat o cotitură hotărîtoare în dezvoltarea statului democrat german, care pășește astfel mai departe, în deplină egalitate de drepturi, alături de celelalte state suverane, pe calea întăririi continue, spre consolidarea păcii și prieteniei între popoare, democrației și socialismului.

Pronunțarea guvernului Uniunii Sovietice, făcută la conferința de la Berlin, pentru încheierea unui Tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, la care să participe Germania răsăriteană și cea occidentală, iar după unificare — Germania unită, corespunde întrutotul intereselor poporului german și securității tuturor statelor europene.

Poporul romîn a salutat ca un mare succes al poporului german și al lagărului păcii rezultatul referendumului care s-a desfășurat în primăvara anului acesta în Republica Democrată Germană, cît și numeroasele acțiuni ale forțelor patriotice și democratice din Germania occidentală pentru lichidarea sciziunii Germaniei. Pături tot mai largi din Germania occidentală se manifestă din ce în ce mai hotărît pentru o Germanie unită, democrată, iubitoare de pace, luptă împotriva militarizării Germaniei occidentale și transformării ei într-o unealtă a cercurilor agresive imperialiste. În această luptă, un rol de cea mai mare importanță îl are politica înțeleaptă și justă a Partidului Socialist Unit din Germania și a guvernului Republicii Democrate Germane. Declarațiile guvernului Republicii Democrate Germane cu privire la unificarea Germaniei, a participării ei la asigurarea păcii și securității colective, au găsit un adînc răsunet în țara noastră, cît și în alte țări care cunosc din proprie experiență primejdia gravă pe care o reprezintă militarizarea Germaniei occidentale.

Clasa muncitoare și poporul romîn, profund interesate în menținerea și consolidarea păcii în lume, se bucură din toată inima de succesele Republicii Democrate Germane, apărătoarea fidelă a intereselor naționale ale întregii Germanii.

Între popoarele țărilor noastre există relații de strînsă prietenie și ajutor frățesc, relații care se vor dezvolta în viitor tot mai mult.

Dragi prieteni și tovarăși!

Poporul muncitor din Republica Populară Romînă urează din toată inima poporului german, de ziua marii sale sărbători naționale, noi succese în întărirea continuă a orînduirii democratice, în dezvoltarea industriei și agriculturii, în ridicarea continuă a bunăstării a celor ce muncesc, pentru construirea unei Germanii unite, democrate, iubitoare de pace și independente.

Trăiască Republica Democrată Germană, bastionul luptei pentru o Germanie unită și independentă, democrată și iubitoare de pace, în frunte cu președintele Wilhelm Pieck!

Trăiască guvernul Republicii Democrate Germane!

Trăiască Partidul Socialist Unit din Germania, moștenitorul celor mai bune tradiții ale mișcării muncitorești germane, conducătorul tuturor forțelor democratice ale poporului german!

Trăiască prietenia veșnică dintre poporul german și poporul romîn!

Trăiască lagărul păcii democrației și socialismului, în frunte cu marea și puternica Uniune Sovietică!

Trăiască lupta pentru pace din întreaga lume!

Cuvîntarea tovarășului V. M. Molotov
la ședința festivă de la Berlin

(Urmare din pag. 3-a)

prietenie și colaborare, ceea ce are o importanță hotărîtoare pentru obținerea unei păci trainice în Europa.

Există destule considerente pentru ca relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană să înceapă să se dezvolte pe o bază mai sănătoasă. Este suficient să amintim de marile posibilități care există în această privință, de pildă, în domeniul unor legături economice cu avantaje reciproce.

Problema germană este principala problemă care continuă să rămînă nerezolvată după terminarea războiului. Aceasta își pune pecetea pe întreaga situație internațională și, în primul rînd, pe starea de lucruri din Europa.

Uniunea Sovietică este pentru o soluționare radicală a problemei germane. O asemenea soluționare radicală poate fi încheierea unui tratat de pace cu Germania **(Aplauze).**

Nu încape nici o îndoială că încheierea unui tratat de pace cu Germania, în conformitate cu principiile fundamentale ale acordului de la Potsdam, corespunde atît intereselor păcii și securității în Europa, cît și nemijlocit intereselor poporului german însuși.

În prezent, în Occident se vorbește mult despre restabilirea suveranității Germaniei occidentale. În realitate însă, acolo nu este vorba de restabilirea suveranității, ci de a da militariștilor și revanșarzilor din Germania occidentală posibilitatea de a avea mînă liberă pentru realizarea planurilor de reînviere a militarismului german. Numai un tratat de pace care să corespundă intereselor atît ale poporului german, cît și ale altor popoare iubitoare de pace din Europa, va putea restabili atît unitatea, cît și suveranitatea adevărată a statului german.

Nu poate fi considerat drept întîmplător faptul că cercurile agresive ale țărilor occidentale, și îndeosebi ale Statelor Unite ale Americii, evită să vorbească despre tratatul de pace, trec sub tăcere această problemă, nu vor să-și îndeplinească obligațiile internaționale pe care și le-au asumat.

Și în problema tratatului de pace, interesele Uniunii Sovietice coincid în întregime cu interesele vitale ale poporului german. Poporul german are nevoie de un tratat de pace care ar rezolva în întregime problema restabilirii unității Germaniei ca stat suveran, democrat și iubitor de pace. În această chestiune, poporului german îi este asigurat sprijinul deplin și fără rezerve al Uniunii Sovietice și al altor state iubitoare de pace. **(Aplauze).**

Soluționarea problemei germane și chiar orice progres substanțial în această chestiune depind în mare măsură de felul în care evoluează relațiile internaționale.

Nu putem să nu relevăm o anumită îmbunătățire în situația internațională în ultima vreme. Lupta pentru slăbirea încordării internaționale n-a rămas fără rezultat.

Anul trecut, prin eforturile statelor iubitoare de pace, a căror inițiativă a fost sprijinită de Uniunea Sovietică, s-a obținut încheierea armistițiului în Coreea. Aceasta a pus capăt unui război de trei ani și a avut o influență pozitivă asupra relațiilor internaționale.

Conferința de la Berlin, care a avut loc la începutul acestui an, și conferința de la Geneva, care i-a urmat, au permis să se facă încă un pas spre atenuarea încordării din situația internațională. Aceasta o dovedește încetarea războiului din Indochina.

Totodată, conferința de la Geneva a arătat că tratativele dintre state, atunci cînd acestea manifestă un interes real față de întărirea păcii și securității internaționale, pot da importante rezultate pozitive, pot contribui la normalizarea relațiilor internaționale și la reglementarea problemelor internaționale de cea mai mare importanță, atît în Asia, cît și în Europa.

Aceasta este în întregime valabil și pentru problema germană.

În condițiile actuale este deosebit de important să se precizeze cu toată claritatea ce anume ar putea să contribuie cu adevărat la rezolvarea problemei germane și ce ar putea, dimpotrivă, nu numai să împiedice soluționarea acestei probleme, ci să și aducă o nouă complicație, extrem de primejdioasă pentru întreaga situație internațională.

Este absolut evident că pentru rezolvarea problemei germane în condițiile actuale lucrul principal și urgent îl constituie rezolvarea problemei cu privire la restabilirea unității Germaniei. În cazul acesta ar dispare acel obstacol în calea încheierii tratatului de pace, care nu a fost încă înlăturat în prezent.

Nu se poate totuși să nu ținem seama de faptul că în ultima vreme se face totul pentru a se trece la realizarea unui vast plan de remilitarizare a Germaniei occidentale, făcîndu-se astfel cu neputință restabilirea unității și independenței Germaniei. Este în afară de orice îndoială că realizarea acestor planuri de restabilire a militarismului german, care are totodată ca scop atragerea Germaniei occidentale într-o anumită grupare militară de puteri occidentale, și menținerea aci a regimului de ocupație pe un lung termen, nedeterminat, sînt incompatibile cu sarcinile restabilirii unității Germaniei, fără a mai menționa că acest lucru duce la consecințe primejdioase pentru pacea în Europa.

În zilele noastre problema se pune astfel:

fie că acei de care depinde acest lucru vor face totul pentru a trece la examinarea celei mai urgente probleme, problema cu privire la restabilirea unității Germaniei și pentru a o soluționa — lucru de care este atît de interesat poporul german și totodată toate popoarele iubitoare de pace din Europa;

fie că, dacă lucrurile vor ajunge pînă la restabilirea militarismului german și la atragerea Germaniei occidentale în grupări militare agresive, națiunea germană va rămîne vreme îndelungată dezmembrată, iar Germania occidentală remilitarizată va constitui o primejdie directă pentru pace în Europa.

Răspunsul Uniunii Sovietice la această chestiune este limpede.

Uniunea Sovietică dorește ca problema cu privire la restabilirea unității Germaniei să nu mai fie amînată și consideră că planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale sînt incompatibile cu rezolvarea acestei probleme. Această poziție a Uniunii Sovietice nu se va bucura, desigur, de simpatia militariștilor și revanșarzilor germani, dar ea corespunde intereselor vitale ale poporului german. După cum se știe, pe aceeași poziție se situează și Republica Democrată Germană. **(Aplauze).**

Unii spun că planurile de înarmare a Germaniei occidentale, care au fost elaborate, sînt determinate de necesitatea asigurării securității Europei apusene. Nu este însă întîmplător faptul că aceste planuri stîrnesc chiar de pe acum temerile serioase ale vecinilor Germaniei occidentale. Deoarece se prevede în același timp crearea unei grupări militare de cîteva state occidentale opuse unor alte state ale Europei, înfăptuirea acestor planuri nu numai că nu va corespunde intereselor asigurării securității europene ci, dimpotrivă, va duce la o asemenea agravare a situației internaționale care va accentua într-o mare măsură primejdia unui nou război în Europa.

Iată de ce Uniunea Sovietică, respingînd politica de creare a unor grupări militare opuse una alteia, ca și planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale, a prezentat proiectul de Tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa. Acest proiect prevede unirea eforturilor tuturor statelor europene, indiferent de deosebirile în ceea ce privește orînduirea lor socială și de stat, în interesul asigurării securității atît pentru statele Europei apusene, cît și pentru statele Europei răsăritene. Proiectul prevede participarea la acest tratat atît a Republicii Democrate Germane, cît și a Republicii Federale Germane, iar după unificarea Germaniei — participarea statului german unit.

Așadar, nu există o justificare pentru a amîna restabilirea unității Germaniei. În acest caz, obligația celor patru puteri — Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța și Uniunea Sovietică — este de a face tot posibilul pentru a urgenta rezolvarea acestei probleme.

Ca și în trecut, Uniunea Sovietică consideră că în acest scop este necesar să se țină alegeri libere pe întreaga Germanie. Există posibilități pentru realizarea unui acord între puteri în această chestiune, dacă vom lua ca punct de plecare recunoașterea tezei incontestabile că principala sarcină este unificarea Germaniei pe o bază pașnică și democratică.

La conferința de la Berlin de la începutul anului acesta nu s-a ajuns la un acord în problema alegerilor libere pe întreaga Germanie. În prezent, în legătură cu eșecul planurilor de creare a „comunității defensive europene", s-au deschis noi posibilități pentru apropierea pozițiilor celor patru puteri în această problemă. În ceea ce-l privește, guvernul sovietic declară că este gata să examineze atît propunerile făcute anterior de participanții la conferința de la Berlin, cît și eventualele noi propuneri în problema alegerilor libere pe întreaga Germanie. Desigur, poziția negativă a Uniunii Sovietice față de planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale se referă atît la „comunitatea defensivă europeană", cît și la alte proiecte de acest fel, oricum ar fi ele camuflate. Din aceasta rezultă, de asemenea, că și noile încercări de a se trece la remilitarizarea Germaniei occidentale, în care scop a fost folosită și conferința de la Londra, sînt incompatibile cu năzuința sinceră de a rezolva problema restabilirii unității statului german.

Pînă acum, adepții remilitarizării Germaniei occidentale și ai atragerii ei în grupări militare — ca dealtfel și mulți dintre cei ce se împotrivesc la aceasta — au arătat adesea că situația ar fi alta dacă marile puteri ar reuși să găsească o bază pentru o înțelegere în ceea ce privește reducerea armamentelor statelor și în problema atomică. În legătură cu aceasta s-au invocat propunerile franco-engleze, prezentate în iunie anul acesta la Organizația Națiunilor Unite. În prezent, acest lucru nu mai are nici un sens.

Se știe că guvernul sovietic a propus să se ia ca bază pentru un acord internațional corespunzător sus-amintitele propuneri franco-engleze, întrucît aceste propuneri — cu unele modificări — nu sînt în contradicție cu principiile pe care le susține guvernul sovietic în ce privește reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. Acest fapt deschide posibilitatea realizării acordului necesar asupra acestor probleme importante, lucru de care nu putem să nu ținem seama de pe acum în legătură cu examinarea problemei germane. Nu se poate însă propune un plan de reducere a armamentelor și de interzicere a armei atomice și, paralel cu aceasta, să se desfășoare remilitarizarea Germaniei occidentale, atrăgînd-o în grupări militare. Este limpede că un lucru este incompatibil cu altul.

Din toate acestea rezultă: atît în interesele întăririi păcii în Europa, cît și în interesele poporului german însuși, este necesar să se respingă planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și să se concentreze eforturile asupra rezolvării problemei fundamentale și urgente a viitorului apropiat — restabilirea unității Germaniei ca stat democratic și iubitor de pace.

Dragi tovarăși și prieteni!

Numai cu cîteva zile în urmă a fost sărbătorită o dată memorabilă — cea de a 5-a aniversare a constituirii marii Republici Populare Chineze.

Toți partizanii sinceri ai libertății și păcii între popoare au salutat cu bucurie această victorie a revoluției populare din China, care a marcat o cotitură radicală în dezvoltarea Asiei și a întregului Orient, cotitură a cărei însemnătate nu poate fi îndeajuns apreciată. **(Aplauze).** Un semn al vremurilor este tocmai faptul că, sub conducerea Partidului său Comunist, poporul chinez de 600 milioane a scuturat jugul imperialismului străin și al asupririi feudalo-moșierești și, în prezent, în fața lui s-a deschis o largă cale istorică spre avîntul întregii vieți economice și al culturii naționale, spre libertate și înflorire, spre lumină și socialism.

Prin aceasta, Republica Populară Chineză s-a transformat într-un factor puternic al dezvoltării internaționale în interesul păcii, democrației și socialismului.

Astăzi se sărbătorește o nouă dată memorabilă — cea de a 5-a aniversare a constituirii Republicii Democrate Germane.

Fericirea poporului german este că în acești cinci ani Republica Democrată Germană nu numai că și-a întărit și și-a desfășurat forțele, dar totodată a devenit bastionul de nădejde al forțelor iubitoare de pace și democratice ale întregului popor german. Ea spune deschis poporului german că drumul cel vechi, drumul restabilirii militarismului german, este drumul sinuciderii națiunii germane, că există un alt drum, un drum nou, care corespunde cu adevărat intereselor poporului german și cauzei întăririi păcii generale. Însuși faptul existenței și creșterii necontenite a forțelor Republicii Democrate Germane dovedește că pe drumul cel nou poporul german are toate posibilitățile de a renaște ca mare națiune, care va ocupa locul său demn printre popoarele lumii.

Nu poate fi îndeajuns apreciată, de asemenea, însemnătatea faptului că Republica Democrată Germană are pe arena internațională un reazim ca Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și întregul lagăr al păcii, democrației și socialismului. **(Aplauze prelungite).** În prezent, acest lagăr se întinde de la granițe învecinate de țărmul Oceanului Atlantic pînă la țărmul Oceanului Pacific.

Dragi tovarăși!

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Consiliul de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au însărcinat delegația noastră să vă transmită următorul salut:

Președintelui Republicii Democrate Germane, tovarășul Wilhelm Pieck.

Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane.

Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania.

În numele popoarelor Uniunii Sovietice, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice vă transmit Dv. și întregului popor german un salut frățesc și felicitări din toată inima, cu prilejul celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Democrate Germane. **(Aplauze furtunoase).**

În condițiile grele ale perioadei de după război, Republica Democrată Germană a obținut succese remarcabile în toate domeniile construcției de stat, în dezvoltarea economiei de pace, în avîntul culturii și științei, în ridicarea nivelului bunăstării materiale a populației.

Sub conducerea Partidului Socialist Unit, în Republica Democrată Germană au fost înfăptuite profunde transformări sociale. În alianță indestructibilă cu țărănimea muncitoare, clasa muncitoare a unit toate forțele democratice și patriotice ale poporului german în frontul național unit și s-a situat în fruntea luptei acestuia împotriva primejdiei reînvierii militarismului german, pentru unificarea patriei sale, pentru o cale democratică și pașnică de dezvoltare a Germaniei.

Datorită politicii sale de pace și prietenie între popoare, Republica Democrată Germană și-a cucerit prestigiu și încredere internațională și a ocupat un loc demn printre popoarele iubitoare de pace. Ea a devenit un obstacol puternic în calea forțelor militariste și revanșarde, a căror politică duce la atragerea poporului german într-un nou război, cu toate consecințele catastrofale ale acestuia pentru Germania. Toate forțele patriotice și democratice ale poporului german văd în Republica Democrată Germană bastionul lor de nădejde în lupta pentru crearea unei Germanii unite, independente, democrate, iubitoare de pace.

Popoarele Uniunii Sovietice constată cu un sentiment de profundă satisfacție remarcabilele succese obținute de oamenii muncii din Republica Democrată Germană și urează din toată inima clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității și întregului popor german noi succese în lupta pentru unificarea patriei lor, pentru cauza păcii și a construirii unui stat german iubitor de pace, democrat.

Trăiască Republica Democrată Germană!

Să crească și să se întărească prietenia de nezdruncinat dintre popoarele german și sovietic! **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

PREZIDIUL SOVIETULUI SUPREM
AL UNIUNII REPUBLICILOR SOVIETICE SOCIALISTE
CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL UNIUNII REPUBLICILOR SOVIETICE SOCIALISTE
COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE.

(Ovații furtunoase, care nu contenesc timp îndelungat. Toți se ridică în picioare).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"